

Uznávání soudních rozhodnutí ve věci rozvodu, rozluce nebo prohlášení manželství za neplatné vydaných v cizině (včetně členských států Evropské unie)

Při provádění dodatečných záznamů o rozvodu, rozluce nebo prohlášení manželství za neplatné, do matričních knih dle § 5 odst. 1 písm. b) a odst. 2 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o matrikách“), postupují matriční úřady dle níže uvedených ustanovení.

Pozn.: Je-li dále uvedeno, že rozhodnutí justičních orgánů cizího státu (dále „cizí rozhodnutí“) se uznávají bez zvláštního řízení, znamená to, že příslušný orgán po přezkoumání podmínek nutných k uznání k nim tzv. přihlédne, jako by šlo o rozhodnutí českého orgánu, a uznání nevyslovuje zvláštním výrokem. Matriční úřad tedy přezkoumá, zda jsou předloženy předepsané listiny dokládající tvrzené skutečnosti a provede dodatečný záznam do matriční knihy.

V příloze č. 7 je přehledná pomůcka k používání této instrukce.

I. Rozhodnutí justičního orgánu nečlenského státu Evropské unie (dále „EU“) **(vztahuje se rovněž na Dánsko)**

1. Pravomocná cizí rozhodnutí ve věcech manželských, je-li alespoň jedním z účastníků řízení státní občan České republiky, se uznávají v České republice jen na základě zvláštního rozhodnutí (§ 67 odst. 1 zákona č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „ZMPS“), není-li dále stanoveno jinak. Vyslovit, že se takové cizí rozhodnutí uznává, přísluší **Nejvyššímu soudu České republiky**.

Cizí rozhodnutí, opatřené doložkou o právní moci, případně další požadované listiny se předkládají Nejvyššímu soudu České republiky s úředním překladem do českého jazyka a opatřené náležitým vyšším ověřením, nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak¹. Bližší informace k tomuto řízení jsou dostupné na internetových stránkách Nejvyššího soudu ČR v sekci „Rozhodovací činnost – Průvodce řízením“.

2. Některé dvoustranné **smlouvy o právní pomoci**, které Česká republika (resp. dříve ČSSR) uzavřela, obsahují úpravu uznávání rozhodnutí v nemajetkových věcech (včetně rozhodnutí ve věcech rodinných, mezi něž patří i rozhodnutí o rozvodu manželství) vydaných orgány druhé smluvní strany, které se v České republice uznávají bez zvláštního řízení, matriční úřad k nim pouze tzv. přihlédne (viz výše). Přehled příslušných ustanovení dvoustranných smluv, podle nichž rozhodnutí o rozvodu manželství není třeba uznávat ve zvláštním řízení, je připojen v příloze č. 1b. Matriční úřad v těchto případech provede dodatečný záznam do matriční knihy po předložení cizího rozhodnutí, opatřené doložkou o právní moci, s úředním překladem do českého jazyka a opatřené náležitým vyšším ověřením, nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak¹.

¹ Vyšším ověřením se rozumí tzv. superlegalizace, příp. tzv. apostilní doložka („Apostille“) podle Haagské úmluvy o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin (publ. sdělením MZV č. 45/1999 Sb.), je-li stát, jehož orgán rozhodnutí vydal, smluvní stranou cit. úmluvy. Některé dvoustranné mezinárodní smlouvy o právní pomoci stanoví osvobození od povinnosti ověřování veřejných listin mezi danými státy – bližší informace na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti ČR: www.justice.cz – Odborné činnosti a služby veřejnosti – Ověřování listin pro použití v cizině.

Některé dvoustranné smlouvy o právní pomoci závazné pro ČR sice obsahují úpravu uznávání rozhodnutí v nemajetkových věcech, avšak ve zvláštním řízení před soudem. Podobu tohoto řízení smlouvy výslovně nespecifikují, s ohledem na ustanovení § 67 ZMPS se má na mysli uznání ve zvláštním řízení před Nejvyšším soudem ČR. Konkrétní podmínky uznání, jakož i listiny, které je nutno předložit, jsou upraveny v příslušné dvoustranné smlouvě. Přehled příslušných ustanovení dvoustranných smluv, podle nichž lze uznat rozhodnutí o rozvodu manželství ve zvláštním řízení, je pro informaci připojen v příloze č. 1c. Matriční úřad provede dodatečný záznam do matriční knihy na základě pravomocného rozhodnutí českého soudu o uznání.

3. Česká republika je smluvní stranou **Úmluvy o uznávání rozvodů a zrušení manželského soužití** (vyhl. č. 131/1976 Sb.), dále jen „Haagská úmluva“. Podle Haagské úmluvy jsou, za podmínek v ní stanovených, ve smluvních státech uznávány rozvody a zrušení manželského soužití, k nimž došlo v druhém smluvním státě v důsledku soudního nebo jiného řízení, a které v tomto státě mají zákonnou platnost (čl. 1 Haagské úmluvy). Za předpokladu, že výše uvedená rozhodnutí budou splňovat podmínky v Haagské úmluvě stanovené, byla v České republice zavedena praxe, podle níž není k jejich uznání zapotřebí zvláštního řízení před Nejvyšším soudem České republiky, pokud rozhodnutí nabyla právní moci po 11. 7. 1976, tj. dni, kdy Haagská úmluva vstoupila v platnost pro Českou republiku. (Smluvní stát si může dle čl. 24 Haagské úmluvy vyhradit, že úmluva se nebude vztahovat na rozvody nebo zrušení manželského soužití, k nimž došlo přede dnem, kdy úmluva v tomto státu vstoupila v platnost – tato skutečnost je uvedena u příslušných států v příloze č. 1a této informace.). Podobně se k této věci staví i odborná literatura² a v tomto duchu se vyjádřil i Nejvyšší soud ČR³.

Cizí rozhodnutí, opatřené doložkou o právní moci, se předkládá matričnímu úřadu s úředním překladem do českého jazyka a opatřené náležitým vyšším ověřením, nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak¹.

V této souvislosti pro úplnost uvádíme, že matriční úřady nadále postupují podle metodického pokynu Ministerstva vnitra č.j. VS/3-60/9659/80 vydaného dne 15. 8. 1980 k realizaci Úmluvy o uznávání rozvodů a zrušení manželského soužití. Dle citovaného metodického pokynu musí být cizí rozhodnutí předložené k zápisu do matriční knihy úplné, tj. včetně odůvodnění a musí na něm být vyznačeno datum nabytí právní moci. Dotčená fyzická osoba předloží k provedení zápisu do matriční knihy i doklad o státním občanství České republiky, potvrzení o bydlišti v době podání návrhu na rozvod a oddací list.

Seznam smluvních stran Haagské úmluvy je připojen v příloze č. 1a této informace.

² Srovnej např. Zdeněk Kučera: Mezinárodní právo soukromé, Brno 2004, str. 416-417.

³ Pro úplnost je však nutno konstatovat, že Haagská úmluva nespecifikuje, že rozhodnutí pocházející ze smluvních stran se uznávají bez dalšího, naopak odkazuje na vnitrostátní právo, a proto nelze vyloučit ani výklad, podle něž taková rozhodnutí podléhají zvláštnímu uznávacímu řízení.

II. Rozhodnutí justičního orgánu členského státu Evropské unie (s výjimkou Dánska)

1. Rozhodnutí justičních orgánů jiného členského státu EU se v České republice uznávají postupem dle nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27.11.2003 o soudní příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti (dále jen „**nařízení Brusel II bis**“) za předpokladu, že dle čl. 64 nařízení spadají do jeho časové působnosti (viz níže). Toto nařízení nahradilo od 1.3.2005 dříve účinné nařízení Rady (ES) č. 1347/2000 ze dne 29. května 2000, o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti obou manželů k dětem (tzv. „nařízení Brusel II“).

Nařízení Brusel II a návazně pak Brusel II bis nahrazují mezi členskými státy EU příslušná ustanovení mezinárodních smluv platných v okamžiku vstupu nařízení v platnost, které byly uzavřeny mezi dvěma nebo více členskými státy ve věcech upravených nařízením. Proto postupy stanovené nařízením pro uznávání rozhodnutí mají ve vztazích s členskými státy EU přednost před mezinárodně právní úpravou, tj. jak dvoustrannými smlouvami o právní pomoci, tak Haagskou úmluvou (čl. 59 odst. 1 a čl. 60 nařízení Brusel II bis). Nařízení má přednost i před vnitrostátní právní úpravou (ZMPS).

Posouzení, zda se pro uznání rozhodnutí o rozvodu, rozluce nebo prohlášení manželství za neplatné z jiného členského státu EU použijí pravidla stanovená v nařízení Brusel II bis, se odvíjí od **data vydání rozhodnutí** a **data zahájení řízení**, v němž bylo rozhodnutí vydáno. *Pro lepší orientaci je v Příloze č. 6 uveden diagram časové působnosti nařízení. Pokud je k rozhodnutí, o jehož uznání se žádá, připojeno osvědčení podle čl. 39 nařízení Brusel II bis (příloha č. 2), resp. čl. 33 nařízení Brusel II⁴ (příloha č. 3) (viz též níže bod 6), má se za to, že orgán, který takové osvědčení vydal, již přezkoumal, že rozhodnutí je uznatelné podle nařízení (tj. spadá do jeho časové působnosti), proto matriční úřad tuto otázku nemusí zkoumat a rovnou postupuje při uznání podle části II, bodu 6 této informace (tj. podle nařízení Brusel II bis).*

2. Rozhodnutí spadá do časové působnosti nařízení Brusel II bis podle jeho čl. 64 a na jeho uznání se tedy použije pravidel stanovených tímto nařízením, pokud:

- i. rozhodnutí bylo **vydáno v řízení zahájeném počínaje 1.3.2005**;
- ii. rozhodnutí bylo **vydáno po 1.3.2005 v řízení zahájeném v době mezi 1.5.2004 a 1.3.2005**, a to za podmínky, že pravomoc cizozemského soudu, jenž vydal rozhodnutí, byla stanovena v souladu s pravidly nařízení Brusel II bis (viz Příloha č. 5) nebo již neúčinného nařízení Brusel II² (viz Příloha č. 4) nebo mezinárodní smlouvy platné v době zahájení řízení mezi ČR a státem, z něhož rozhodnutí pochází;
- iii. rozhodnutí bylo **vydáno před 1.3.2005 v řízení zahájeném v době mezi 1.5.2004 a 1.3.2005**, tedy podle již neúčinného nařízení Brusel II;
- iv. rozhodnutí bylo **vydáno v době mezi 1.5.2004 a 1.3.2005 v řízení zahájeném před 1.5.2004**, a to za podmínky, že pravomoc cizozemského soudu, jenž vydal rozhodnutí, byla stanovena v souladu s pravidly nařízení Brusel II bis (viz Příloha č. 5) nebo již neúčinného nařízení Brusel II² (viz Příloha č. 4) nebo mezinárodní

⁴ V praxi se lze s osvědčením podle čl. 33 nařízení Brusel II setkat spíše výjimečně.

smlouvy platné v době zahájení řízení mezi ČR a státem, z něhož rozhodnutí pochází.⁵

Pozn.: Pro uznání rozhodnutí z Bulharska či Rumunska je nutno místo data 1.3.2005 dosadit datum 1.1.2007, neboť až od tohoto data vstoupilo nařízení Brusel II bis v účinnost pro tyto dva členské státy.

3. Pro účely provedení aktualizace záznamů o osobním stavu **není zásadně zapotřebí žádného zvláštního řízení**, (čl. 21 odst. 1 nařízení Brusel II bis). Rozhodnutí je uznáno tím, že matriční úřad k němu tzv. přihlédne (viz informace výše). Nicméně dotčená osoba může požádat soud o vydání rozhodnutí o uznání či neuznání, např. je-li zapotřebí postavit najisto, zda tu manželství je, či není (čl. 21 odst. 3 nařízení). V tomto případě se však jedná pouze o právo, nikoliv povinnost dotčené osoby, čili pro provedení běžného zápisu do matriky takového soudního rozhodnutí není zapotřebí. (Pro úplnost lze konstatovat, že v České republice by v takovém případě zvláštního řízení o uznání rozhodovaly okresní soudy, jejichž místní příslušnost se určí na základě příslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů; vnitrostátní adaptační ustanovení obsahuje Část II oddíl 4 ZMPS (§ 68a až § 68c).)

Matriční úřad tak provede dodatečný záznam do příslušného svazku matriční knihy v zásadě automaticky po předložení předepsaných listin:

- pravomocného rozhodnutí soudu jiného členského státu EU, případně jeho ověřené kopie, o rozvodu, rozluce nebo prohlášení manželství za neplatné opatřené úředním překladem do českého jazyka a
- osvědčení upraveného v čl. 39 nařízení Brusel II bis (příloha č. 2), resp. čl. 33 nařízení Brusel II⁶ (příloha č. 3). Osvědčení vydávají na žádost účastníka řízení soudy, které o rozvodu, rozluce nebo prohlášení manželství za neplatné rozhodly. Od předložení tohoto osvědčení lze upustit, pokud všechny skutečnosti, které by byly jinak v osvědčení, vyplývají ze samotného rozhodnutí, resp. z jiných předložených listin (např. bylo předloženo rozhodnutí s vyznačenou doložkou o právní moci).

Vyšší ověření (superlegalizace, ověřovací doložka „Apostille“) předkládaných listin se nevyžaduje.

4. Nespadá-li rozhodnutí vydané v jiném členském státě EU do časové působnosti nařízení Brusel II bis podle písm. a), použije se postup uvedený v části I, bodech 1, 2, 3. Pokud bylo rozhodnutí **vydáno před 1.5.2004**, použije se vždy postup uvedený v části I, bodech 1, 2, 3 této informace.⁴

⁵ Předmětná data se odvozují od vstupu v účinnost nařízení Brusel II bis (1.3.2005) a nařízení Brusel II (1.3.2001 pro původní členské státy EU a 1.5.2004 pro Českou republiku a další nově přistoupení členské státy EU). Pro úplnost je třeba konstatovat, že nepanuje zcela jednotný výklad data vstupu v účinnost staršího nařízení Brusel II ve vztahu k datu zahájení řízení, event. též dokonce ve vztahu k datu vydání rozhodnutí, čili zda je nutno za toto datum považovat vstup v účinnost nařízení pro Českou republiku, tj. až 1.5.2004, či vstup v účinnost nařízení pro původní členský stát EU, tj. 1.3.2001. Jasnou odpověď může dát až judikatura Soudního dvora EU. Matričním úřadům se doporučuje tuto otázku neřešit a postupovat dle uvedených pravidel.

⁶ V praxi se lze s osvědčením podle čl. 33 nařízení Brusel II setkat spíše výjimečně.

Příklady

1. Pravomocné rozhodnutí bylo vydáno ve **Velké Británii** po 1.3.2005 a řízení bylo zahájeno počínaje 1.3.2005
 - matriční úřad provede dodatečný záznam podle části II, bodu 6 této instrukce (tj. podle ustanovení nařízení Brusel II bis – tzn. na základě pravomocného rozhodnutí soudu VB opatřeného úředním překladem do českého jazyka a na základě osvědčení, které vydá na žádost účastníka řízení soud, který o rozvodu rozhodl (od předložení tohoto osvědčení lze upustit); vyšší ověření se nevyžaduje).
2. Pravomocné rozhodnutí bylo vydáno ve Francii, k rozhodnutí bylo předloženo osvědčení dle 39 nařízení Brusel II bis, resp. čl. 33 nařízení Brusel II
 - matriční úřad nemusí zkoumat časovou působnost nařízení Brusel II bis podle části II, bodu 2 této instrukce a provede dodatečný záznam postupem dle části II., bodu 6 této instrukce.
3. Pravomocné rozhodnutí bylo vydáno v **Německu** po 1.5.2004 a řízení bylo zahájeno před 1.5.2004, osvědčení dle 39 nařízení Brusel II bis, resp. čl. 33 nařízení Brusel II nebylo předloženo
 - pokud pravomoc německého soudu k řízení byla stanovena v souladu s *pravidly* stanovenými v nařízeních Brusel II či Brusel II bis (pozn: s Německem není uzavřena dvoustranná smlouva o právní pomoci, která by obsahovala pravidla pro určení pravomoci soudů), matriční úřad provede dodatečný záznam postupem dle části II., bodu 3 této instrukce.
 - pokud pravomoc německého soudu nebyla stanovena v souladu s *pravidly* stanovenými v nařízeních, pravomocné rozhodnutí se v České republice uzná rozhodnutím Nejvyššího soudu České republiky, neboť Německo není signatářem Haagské úmluvy; pravomocné rozhodnutí soudu se předkládá Nejvyššímu soudu s úředním překladem do českého jazyka opatřené ověřovací doložkou „Apostille“ (Haagská úmluva o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin);
 - obdobně bude matriční úřad postupovat v případě, jde-li o pravomocná rozhodnutí vydaná v Irsku, Litvě, Lotyšsku a Maltě, s nimiž ČR žádnou dvoustrannou smlouvu v této oblasti nemá, a rovněž jde-li o rozhodnutí vydaná v Belgii a Rakousku, s nimiž má ČR uzavřeny dvoustranné smlouvy, které však pravidla o určení pravomoci, uznání a výkonu rozhodnutí neobsahují.
4. Pravomocné rozhodnutí bylo vydáno ve **Francii** po 1.5.2004 a řízení bylo zahájeno před 1.5.2004, osvědčení dle 39 nařízení Brusel II bis, resp. čl. 33 nařízení Brusel II nebylo předloženo
 - pokud pravomoc francouzského soudu k řízení byla stanovena v souladu s *pravidly* stanovenými v nařízeních Brusel II či Brusel II bis (pozn: s Francií sice byla uzavřena dvoustranná smlouva o právní pomoci, ale ta neobsahuje pravidla pro určení pravomoci soudů), matriční úřad provede dodatečný záznam postupem dle části II., bodu 3 této instrukce;
 - pokud pravomoc francouzského soudu nebyla stanovena v souladu s *pravidly* stanovenými v nařízeních, pravomocné rozhodnutí se v České republice uzná v souladu s *pravidly* stanovenými ve smlouvě o právní pomoci uzavřené mezi ČR a Francií ve zvláštním řízení před Nejvyšším soudem ČR (pozn.: dvoustranná smlouva obsahuje pravidla pro uznání a výkon rozhodnutí, avšak nikoliv pravidla pro uznání rozhodnutí bez dalšího řízení); je nutno splnit podmínky pro uznání,

- jakož i předložit listiny, které jsou upraveny v dvoustranné smlouvě; vyšší ověření se s ohledem na dvoustrannou smlouvu nevyžaduje;
- obdobně se bude postupovat v případě rozhodnutí vydaného v Itálii, na Kypru, v Portugalsku, Řecku a Španělsku;
5. Pravomocné rozhodnutí bylo vydáno ve **Finsku** po 1.5.2004 a řízení bylo zahájeno před 1.5.2004, osvědčení dle 39 nařízení Brusel II bis, resp. čl. 33 nařízení Brusel II nebylo předloženo
- pokud pravomoc finského soudu k řízení byla stanovena v souladu s *pravidly* stanovenými v nařízeních Brusel II či Brusel II bis (pozn: s Finskem není uzavřena dvoustranná smlouva o právní pomoci, která by obsahovala pravidla pro určení pravomoci soudů), postupem dle části II., bodu 3 této instrukce;
 - pokud pravomoc soudu nebyla stanovena v souladu s *pravidly* stanovenými v nařízeních, pravomocné rozhodnutí se v České republice uzná v souladu s *pravidly* stanovenými v Haagské úmluvě, neboť Finsko je signatářem Haagské úmluvy; pravomocné rozhodnutí soudu se předkládá matričnímu úřadu s úředním překladem do českého jazyka a opatřené ověřovací doložkou „Apostille“ (Haagská úmluva o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin);
 - pokud by nebyly splněny podmínky pro uznání stanovené v Haagské úmluvě, potom se pravomocné rozhodnutí v České republice uzná rozhodnutím Nejvyššího soudu České republiky; pravomocné rozhodnutí soudu se předkládá Nejvyššímu soudu s úředním překladem do českého jazyka a opatřené ověřovací doložkou „Apostille“ (Haagská úmluva o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin);
 - obdobně se bude postupovat v případě rozhodnutí vydaného v Dánsku, Estonsku, Lucembursku, Nizozemí a Švédsku.
6. Pravomocné rozhodnutí bylo vydáno ve **Slovinsku** po 1.5.2004 a řízení bylo zahájeno před 1.5.2004, osvědčení dle 39 nařízení Brusel II bis, resp. čl. 33 nařízení Brusel II nebylo předloženo
- pokud pravomoc slovinského soudu k řízení byla stanovena v souladu s *pravidly* stanovenými v nařízeních Brusel II či Brusel II bis či v dvoustranné smlouvě o právní pomoci uzavřené mezi ČR a býv. Jugoslávií, matriční úřad provede dodatečný záznam postupem dle části II., bodu 3 této instrukce;
 - pokud pravomoc slovinského soudu nebyla stanovena v souladu s *pravidly* stanovenými v nařízeních či dvoustranné smlouvě o právní pomoci, pravomocné rozhodnutí se v České republice uzná v souladu s *pravidly* stanovenými ve smlouvě o právní pomoci uzavřené mezi ČR a býv. Jugoslávií; pravomocné rozhodnutí soudu se předkládá matričnímu úřadu s úředním překladem do českého jazyka, vyšší ověření se s ohledem na dvoustrannou smlouvu o právní pomoci nevyžaduje – pro uznání slovinského rozhodnutí o rozvodu není zapotřebí zvláštního uznávacího řízení;
 - obdobně se bude postupovat v případě rozhodnutí vydaného v Bulharsku, Maďarsku, Polsku, Rumunsku.

Příloha č. 1**Příloha č. 1a**

Smluvní strany Úmluvy o uznávání rozvodů a zrušení manželského soužití (Haag, 1. 6. 1970 - vyhláška č. 131/1976 Sb., vstup v platnost pro Českou republiku 11. 7. 1976) – stav k 1.3.2011:

Austrálie, Česká republika, Dánsko, Egypt, Estonsko, Finsko, Itálie, Kypr, Lucembursko, Nizozemí, Norsko, Polsko (učinilo výhradu dle čl. 24, vstup v platnost 24.6.1996), Portugalsko, Slovenská republika (učinilo výhradu dle čl. 24, vstup v platnost 11.7.1976), Švédsko, Švýcarsko (učinilo výhradu dle čl. 24, vstup v platnost 17.7.1976), Velká Británie (učinila výhradu dle čl. 24, vstup v platnost 24.8.1975)

Aktuální přehled smluvních stran je dostupný na internetových stránkách Haagské konference mezinárodního práva soukromého:

http://www.hcch.net/index_en.php?act=conventions.status&cid=80

(www.hcch.net – v sekci Conventions – All Conventions – pod č. 18 – Status table).

Příloha č. 1b

Ustanovení dvoustranných smluv, podle nichž rozhodnutí o rozvodu manželství není třeba uznávat Nejvyšším soudem ČR – stav k 1.3.2011:

Albánie - (č. 97/1960 Sb.)

Čl.40 Uznání rozhodnutí ve věcech rodinného práva, která se netýkají majetkových nároků

1. Pravomocná rozhodnutí justičních úřadů a poručenských a opatrovnických orgánů jedné smluvní strany ve věcech rodinného práva, která se netýkají majetkových nároků, uznávají se na území druhé smluvní strany bez dalšího řízení, jestliže justiční úřad ani poručenský, ani opatrovnický orgán této druhé smluvní strany nevydal dřívější pravomocné rozhodnutí v téže věci, ani nemá výlučnou pravomoc na základě této Smlouvy.

2. Ustanovení odstavce 1 se použije i na rozhodnutí vydaná před nabytím účinnosti této Smlouvy.

Bělorusko - (č. 95/1983 Sb.)

Čl.53 Uznání rozhodnutí v nemajetkových věcech

(1) Pravomocná rozhodnutí v nemajetkových věcech, která vydaly justiční orgány jedné smluvní strany, jsou uznávána na území druhé smluvní strany bez dalšího řízení, jestliže justiční orgány této druhé smluvní strany nevydaly dříve v této věci rozhodnutí, které nabylo právní moci, nebo není-li podle této smlouvy, a v případech touto smlouvou neupravených, podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno, dána výlučná pravomoc justičních orgánů této smluvní strany.

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahují obdobně také na rozhodnutí o poručenství a opatrovnictví a rozhodnutí o rozvodu manželství, která vydaly orgány příslušné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území byla vydána.

Gruzie - (č. 95/1983 Sb.)

Čl.53 Uznání rozhodnutí v nemajetkových věcech

(1) Pravomocná rozhodnutí v nemajetkových věcech, která vydaly justiční orgány jedné smluvní strany, jsou uznávána na území druhé smluvní strany bez dalšího řízení, jestliže justiční orgány této druhé smluvní strany nevydaly dříve v této věci rozhodnutí, které nabylo právní moci, nebo není-li podle této smlouvy, a v případech touto smlouvou neupravených, podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno, dána výlučná pravomoc justičních orgánů této smluvní strany.

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahují obdobně také na rozhodnutí o poručenství a opatrovnictví a rozhodnutí o rozvodu manželství, která vydaly orgány příslušné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území byla vydána.

Kyrgyzstán - (č. 95/1983 Sb.)

Čl.53 Uznání rozhodnutí v nemajetkových věcech

(1) Pravomocná rozhodnutí v nemajetkových věcech, která vydaly justiční orgány jedné smluvní strany, jsou uznávána na území druhé smluvní strany bez dalšího řízení, jestliže justiční orgány této druhé smluvní strany nevydaly dříve v této věci rozhodnutí, které nabylo právní moci, nebo není-li podle této smlouvy, a v případech touto smlouvou neupravených, podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno, dána výlučná pravomoc justičních orgánů této smluvní strany.

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahují obdobně také na rozhodnutí o poručenství a opatrovnictví a rozhodnutí o rozvodu manželství, která vydaly orgány příslušné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území byla vydána.

Maďarsko - (č. 63/1990 Sb.)

Čl.56 Uznání a výkon rozhodnutí ve věcech nemajetkové povahy

(1) Pravomocná a vykonatelná rozhodnutí nemajetkové povahy v občanských a rodinných věcech, která vydaly justiční orgány jedné smluvní strany, se uznávají na území druhé smluvní strany bez dalšího řízení pod podmínkou, že justiční orgány druhé smluvní strany nevydaly pravomocné rozhodnutí v téže věci dříve, nebo pokud podle této smlouvy, resp. v případech touto smlouvou neupravených podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území se o uznání žádá, není řízení ve výlučné pravomoci justičních orgánů této smluvní strany.

Moldavsko - (č. 95/1983 Sb.)

Čl.53 Uznání rozhodnutí v nemajetkových věcech

(1) Pravomocná rozhodnutí v nemajetkových věcech, která vydaly justiční orgány jedné smluvní strany, jsou uznávána na území druhé smluvní strany bez dalšího řízení, jestliže justiční orgány této druhé smluvní strany nevydaly dříve v této věci rozhodnutí, které nabylo právní moci, nebo není-li podle této smlouvy, a v případech touto smlouvou neupravených, podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno, dána výlučná pravomoc justičních orgánů této smluvní strany.

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahují obdobně také na rozhodnutí o poručenství a opatrovnictví a rozhodnutí o rozvodu manželství, která vydaly orgány příslušné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území byla vydána.

Mongolsko - (č. 106/1978 Sb.)

Čl.57 Uznání rozhodnutí ve věcech nemajetkové povahy

Pravomocná a vykonatelná rozhodnutí nemajetkové povahy vydaná soudy jedné smluvní strany se uznávají na území druhé smluvní strany bez dalšího řízení.

Polsko - (č. 42/1989)

Čl.52 Uznání rozhodnutí nemajetkové povahy

Pravomocná a vykonatelná rozhodnutí nemajetkové povahy v občanských, rodinných a pracovních věcech a ve věcech péče o děti i nepravomocná rozhodnutí, jsou-li vykonatelná, která vydaly justiční orgány jedné smluvní strany, se uznávají na území druhé smluvní strany bez dalšího řízení pod podmínkou, že justiční orgány druhé smluvní strany nevydaly pravomocné rozhodnutí v téže věci dříve nebo pokud podle této smlouvy nebo v případech touto smlouvou neupravených podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území se o uznání žádá, není projednání věci ve výlučné pravomoci justičních orgánů této smluvní strany.

Rusko - (č. 95/1983 Sb.)

Čl.53 Uznání rozhodnutí v nemajetkových věcech

(1) Pravomocná rozhodnutí v nemajetkových věcech, která vydaly justiční orgány jedné smluvní strany, jsou uznávána na území druhé smluvní strany bez dalšího řízení, jestliže justiční orgány této druhé smluvní strany nevydaly dříve v této věci rozhodnutí, které nabylo právní moci, nebo není-li podle této smlouvy, a v případech touto smlouvou neupravených, podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno, dána výlučná pravomoc justičních orgánů této smluvní strany.

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahují obdobně také na rozhodnutí o poručenství a opatrovnictví a rozhodnutí o rozvodu manželství, která vydaly orgány příslušné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území byla vydána.

Slovensko - (č. 209/1993 Sb.)

Čl.21 Uznání rozhodnutí o rozvodech manželství

Pravomocná rozhodnutí o rozvodech manželství jedné smluvní strany se uznávají na území druhé smluvní strany v souladu s haagskou Úmluvou o uznávání rozvodů a zrušení manželského soužití z 1. června 1970.

Ukrajina – (č. 123/2002 Sb. m. s.)

Čl.55 Postup při uznání a výkonu jednotlivých druhů rozhodnutí

1. Postup při nařízení výkonu, jakož i provedení výkonu se řídí touto smlouvou a právním řádem té smluvní strany, na jejímž území se výkon provádí.

2. O jakékoli námitce týkající se výkonu rozhodnutí rozhoduje soud, který výkon nařizuje, podle právního řádu smluvní strany, jejímž je orgánem.

3. Jestliže na území smluvní strany, jejíž soud vydal rozhodnutí ve věci samé, byl v dané věci povolen odklad jeho výkonu, je nutno na území druhé smluvní strany odložit řízení o návrhu na provedení výkonu rozhodnutí nebo již povolený výkon zastavit.

4. Při rozhodování o návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí může soud, jestliže to považuje za nutné, vyslechnout účastníky řízení.

5. Na území smluvních stran se uznávají bez zvláštního řízení rozhodnutí justičních orgánů v občanských věcech, které podle své povahy nevyžadují výkon, pokud v této smlouvě není dále stanoveno jinak.

Aktuální přehled všech dvoustranných mezinárodních smluv o právní pomoci (tj. i těch, které neobsahují ustanovení o uznávání rozhodnutí v nemajetkových věcech; případně obsahují taková ustanovení, ale je nutné zvláštní řízení) je dostupný na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti ČR:

<http://portal.justice.cz/Justice2/MS/ms.aspx?o=23&j=33&k=386&d=11319>

(www.justice.cz – Ministerstvo spravedlnosti – v sekci Odborné činnosti a služby veřejnosti – Mezinárodní vztahy – Dvoustranné vztahy - Přehled hlavních dvoustranných smluv o mezinárodní právní pomoci v oblasti trestní a civilní a dokumentů souvisejících).

Příloha č. 1c

Ustanovení dvoustranných smluv, podle nichž se rozhodnutí o rozvodu manželství uznávají ve zvláštním řízení – stav k 1.3.2011:

Afghánistán – (č. 44/1983 Sb.)

Článek 25

Smluvní strany uznají a vykonají na svém území tato rozhodnutí vydaná na území druhé strany:

- a) rozhodnutí justičních orgánů v občanských věcech, jakož i schválené smíry v těchto věcech;
- b) rozhodnutí justičních orgánů v trestních věcech týkající se náhrady škody a jiných občanskoprávních nároků;
- c) rozhodnutí rozhodčích orgánů, jakož i smíry před nimi uzavřené.

Článek 26

(1) Rozhodnutí uvedená v článku 25 této smlouvy se uznají a vykonají za podmínky, že:

- a) rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno;
- b) uznání a výkonu nebrání výlučná pravomoc orgánů smluvní strany, na jejímž území se o uznání a výkon žádá;
- c) účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, včas a řádně předvolán k účasti na řízení a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen;

- d) rozhodnutí není v rozporu s rozhodnutím, které nabylo právní moci, vydaným dříve mezi týmiž účastníky v téže věci justičním orgánem smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno;
- e) před orgánem dožádané smluvní strany neprobíhá řízení mezi týmiž účastníky o téže věci, které bylo zahájeno jako prvé;
- f) rozhodnutí justičního orgánu třetího státu, které bylo vydáno v téže věci mezi týmiž účastníky, nebylo uznáno nebo vykonáno na území dožádané smluvní strany;
- g) smluvní strana, na jejímž území se o uznání nebo výkon žádá, má za to, že uznání nebo výkon neohrozí její svrchovanost nebo bezpečnost nebo nebude v rozporu s jejím veřejným pořádkem.
- (2) Předběžně vykonatelná rozhodnutí a předběžná opatření se v dožádaném státě uznávají a vykonávají, i když podléhají řádným opravným prostředkům, jestliže obdobná rozhodnutí mohou být v tomto státě vydána a vykonána.

[...]

Článek 28

O uznání a nařízení výkonu rozhodnutí rozhoduje justiční orgán smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Článek 29

(1) Návrh na uznání nebo výkon rozhodnutí je možno podat přímo příslušnému justičnímu orgánu smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat nebo vykonat, nebo justičnímu orgánu, který ve věci rozhodl jako orgán prvního stupně; v tomto případě se návrh postoupí justičnímu orgánu druhé smluvní strany způsobem uvedeným v článku 4 této smlouvy.

(2) K návrhu se připojí:

- a) rozhodnutí justičního orgánu nebo ověřený opis tohoto rozhodnutí s potvrzením o právní moci a o vykonatelnosti, pokud tyto skutečnosti nevyplývají ze samotného znění rozhodnutí;
- b) doklad o to, že účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, řádně a včas předvolán k účasti na řízení a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen, pokud to nevyplývá ze samostatného znění rozhodnutí;
- c) ověřený překlad návrhu i písemností uvedených pod písmeny a) a b) tohoto odstavce do jazyka dožádané smluvní strany nebo do jazyka anglického.

Článek 30

(1) Justiční orgán, který rozhoduje o návrhu na uznání nebo výkon rozhodnutí, zkoumá, zda jsou splněny podmínky uvedené v článcích 26 a 27 této smlouvy.

(2) Nestanoví-li tato smlouva jiný postup, justiční orgán smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat nebo vykonat, postupuje podle právního řádu svého státu.

Alžírsko – (č. 17/1984 Sb.)

Čl.24

(1) Smluvní strany za podmínek stanovených v této smlouvě uznávají a vykonávají na svém území tato rozhodnutí, vydaná na území druhé smluvní strany:

- a) rozhodnutí soudů ve věcech občanských a rodinných;
- b) rozhodnutí soudů v trestních věcech o náhradě škody a navrácení majetku.

(2) Za rozhodnutí soudů ve smyslu ustanovení odstavce 1 se pokládají také rozhodnutí ve věcech dědických vydaná justičními orgány smluvních stran, které jsou podle jejich právních řádů příslušné ve věcech dědických.

Čl.25

Rozhodnutí uvedená v článku 24 této smlouvy jsou uznávána a vykonávána za podmínky, že

- a) rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno;
- b) účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl včas a řádně obeslán podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen;

c) v téže věci, o témže předmětu a z téhož důvodu nebylo dříve vydáno mezi týmiž účastníky pravomocné rozhodnutí příslušným justičním orgánem smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno a vykonáno;

d) uznání nebo výkon rozhodnutí není v rozporu se základními zásadami právního řádu a veřejným pořádkem smluvní strany, na jejímž území rozhodnutí má být uznáno a vykonáno.

Čl.26

(1) Žádost o uznání a výkon rozhodnutí může být podána přímo u justičního orgánu smluvní strany, na jejímž území rozhodnutí má být vykonáno, nebo též u soudu, který o věci rozhodoval; žádost se postoupí soudu druhé smluvní strany podle ustanovení článku 6 této smlouvy.

(2) K žádosti se připojí:

a) prvopis nebo ověřený opis rozhodnutí spolu s potvrzením o právní moci a vykonatelnosti, pokud to nevyplývá z rozhodnutí samého;

b) doklad o tom, že účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl včas a řádně obeslán a v případě procesní nezpůsobilosti, byl platně zastoupen;

c) ověřený překlad dokladů uvedených v písmenech a) a b) do jazyka dožádané smluvní strany, a pokud to není možné do jazyka francouzského.

(3) Žádost o výkon rozhodnutí může být podána současně se žádostí o jeho uznání.

Čl.27

(1) Justiční orgán smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno a vykonáno, provádí uznání a výkon podle právního řádu svého státu.

(2) Justiční orgán, který rozhoduje o žádosti o uznání a výkon rozhodnutí, zjistí pouze, zda byly splněny podmínky uvedené v článcích 25 a 26 této smlouvy.

Bosna a Hercegovina - (č. 207/1964 Sb.)

Čl.50

(1) Smluvní strany za podmínek stanovených v této Smlouvě uznávají a vykonávají na svém území tato rozhodnutí vydaná na území druhé smluvní strany:

a) rozhodnutí soudů ve věcech občanských a rodinných, jakož i soudní smíry uzavřené v těchto věcech o majetkových nárocích;

b) rozhodnutí soudů v trestních věcech o majetkových nárocích;

c) rozhodnutí rozhodčích orgánů, jakož i smíry před nimi uzavřené.

(2) Za soudní rozhodnutí ve smyslu ustanovení odstavce 1 se pokládají též rozhodnutí o dědictví vydaná orgánem jedné smluvní strany příslušným podle právního řádu svého státu k projednávání věcí dědických.

(3) Za rozhodnutí se v dalších ustanoveních tohoto oddílu pokládají též smíry uvedené v odstavci 1 bodech a) a c).

Čl.51

Rozhodnutí uvedená v ustanovení článku 50 této Smlouvy budou uznávána a vykonávána za podmínek, že

a) rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno;

b) soud smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, mohl o věci rozhodnout podle této Smlouvy nebo podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území se o uznání nebo výkon žádá;

c) účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno, se řízení nezúčastnil, byl však včas a řádně pozván k účasti na řízení podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen;

d) o téže věci mezi týmiž účastníky nebylo již dříve vydáno pravomocné rozhodnutí soudem nebo rozhodčím orgánem smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno a vykonáno;

e) uznání nebo výkon rozhodnutí není v rozporu s ustanovením článku 13 této Smlouvy.

Čl.52

Rozhodnutí rozhodčích orgánů budou uznávána a vykonávána za podmínek uvedených v ustanovení článku 51 této Smlouvy, jakož i za podmínek, že

a) rozhodnutí se zakládá na písemné dohodě o příslušnosti rozhodčího orgánu a vydal je rozhodčí orgán dohodou určený v mezích svého oprávnění stanovených dohodou;

b) dohoda o příslušnosti rozhodčího orgánu je platná podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Čl.53

K uznání a k povolení výkonu rozhodnutí je příslušný soud smluvní strany, na jejímž území rozhodnutí má být uznáno nebo vykonáno.

Čl.54

(1) Návrh na uznání nebo povolení výkonu rozhodnutí může být podán přímo u příslušného soudu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno, nebo u soudu, který ve věci rozhodl jako soud prvního stupně; v tomto případě návrh bude postoupen soudu druhé smluvní strany způsobem stanoveným podle ustanovení článku 4 této Smlouvy.

(2) K návrhu je nutno připojit:

a) ověřený opis rozhodnutí spolu s potvrzením o právní moci a vykonatelnosti, pokud to nevyplývá z rozhodnutí samého;

b) doklad o tom, že účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl včas a řádně pozván k účasti na řízení;

c) ověřený překlad listin uvedených v bodech a) a b) do jazyka smluvní strany, na jejímž území má být výkon povolen.

(3) Pokud se navrhuje povolení výkonu rozhodnutí rozhodčího orgánu, bude k návrhu připojen i ověřený překlad dohody o příslušnosti rozhodčího orgánu ve věci, v níž se povolení výkonu navrhuje.

[...]

Čl.56

(1) Rozhodnutí vydaná soudy jedné smluvní strany týkající se osobního stavu občanů druhé smluvní strany budou na jejím území uznána za podmínek stanovených v článku 51 bodech a) až d) této Smlouvy, jakož i za podmínky, že nejsou v rozporu s ustanoveními této Smlouvy anebo s právními předpisy, které v těchto věcech platí na jejím území.

(2) O uznání rozhodnutí uvedených v odstavci 1 může žádat každý, kdo má na tom právní zájem.

(3) Pro uznávání rozhodnutí uvedených v odstavci 1 platí obdobně ustanovení článků 53, 54 a 55 této Smlouvy.

Čl.57

(1) Pravomocná rozhodnutí soudů jedné smluvní strany týkající se osobního stavu jejich vlastních občanů se na území druhé smluvní strany uznávají bez jakéhokoliv přezkoumání. *(Pozn. Týkalo by se pouze bosenských státních občanů, neuplatnilo by se řízení před Nejvyšším soudem.)*

(2) Každá ze smluvních stran může rozhodnutí uvedená v odstavci 1 přezkoumat podle ustanovení článku 56 této Smlouvy, pokud se tato rozhodnutí týkají osobního stavu jejich vlastních občanů. *(Pozn. Míří na dvojí státní občanství.)*

(3) Rozhodnutí soudů jedné smluvní strany týkající se osobního stavu občanů třetího státu budou na území druhé smluvní strany uznána jen za podmínky, že je uznává i stát, jehož občanů se týkají.

Bulharsko - (č. 3/1978 Sb.)

Čl.56

(1) Smluvní strany za podmínek stanovených v této Smlouvě uznávají a vykonávají na svém území rozhodnutí vydaná na území druhé smluvní strany:

a) rozhodnutí soudů ve věcech občanských a rodinných, jakož i soudní smíry uzavřené v těchto věcech o majetkových nárocích,

b) rozhodnutí soudů v trestních věcech o náhradě škody a o jiných občanskoprávních nárocích.

(2) Za soudní rozhodnutí ve smyslu ustanovení odstavce 1 tohoto článku se pokládají též rozhodnutí o dědictví vydaná orgánem jedné smluvní strany, příslušným podle právního řádu této smluvní strany k projednávání věcí dědických.

(3) Za rozhodnutí se v dalších ustanoveních tohoto oddílu pokládají též smíry uvedené v odstavci 1 bod a) tohoto článku.

Čl.57

Pravomocná rozhodnutí v občanskoprávních a rodinných věcech o nemajetkových právních vztazích, které vydaly justiční orgány jedné smluvní strany, jsou uznávána na území druhé smluvní strany za podmínky, že justiční orgány této druhé smluvní strany nevydaly dříve o této otázce rozhodnutí nebo není-li podle této Smlouvy otázka ve výhradní pravomoci justičních orgánů této smluvní strany.

Čl.58

Rozhodnutí uvedená v ustanovení článku 56 této Smlouvy budou uznávána a vykonávána za podmínek, že:

- a) rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno,
- b) soud smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, mohl ve věci rozhodnout podle této Smlouvy nebo podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území se o uznání nebo výkon žádá,
- c) účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno, přestože se řízení nezúčastnil, byl včas a řádně pozván k účasti na řízení podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen,
- d) o téže věci mezi těmiž účastníky nebylo již dříve vydáno pravomocné rozhodnutí soudem smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno a vykonáno.

Čl.59

K uznání a k nařízení výkonu rozhodnutí je příslušný soud smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Čl.60

(1) Návrh na uznání nebo nařízení výkonu rozhodnutí může být podán přímo u příslušného soudu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno nebo u soudu, který ve věci rozhodl v I. stupni; v tomto případě návrh bude postoupen soudu druhé smluvní strany způsobem stanoveným podle ustanovení článku 2 této Smlouvy.

(2) K návrhu je nutno připojit:

- a) ověřený opis rozhodnutí spolu s potvrzením o právní moci a vykonatelnosti, pokud to nevyplývá z rozhodnutí samého,
- b) doklad o tom, že účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno, a který se řízení nezúčastnil, byl včas a řádně předvolán,
- c) ověřený překlad návrhu i listin uvedených v bodech a) a b) tohoto odstavce do jazyka dožadované smluvní strany.

Čl.61

(1) Na řízení o uznání a nařízení výkonu rozhodnutí, na výkon rozhodnutí a o právních prostředcích na ochranu proti výkonu bude použito právních předpisů smluvní strany, na jejímž území jsou prováděny tyto výkony. Věcná i místní příslušnost se řídí právními předpisy této smluvní strany.

(2) Soud, který rozhoduje o nařízení výkonu, se omezí na zjištění, zda byly splněny podmínky uvedené v ustanoveních článků 56 a 58 této Smlouvy, a zjistí-li, že tyto podmínky byly splněny, výkon nařídí.

(3) Byl-li na území smluvní strany, jejíž soud vydal rozhodnutí, výkon odložen, protože bylo zahájeno řízení za účelem zrušení nebo změny rozhodnutí o výkonu, a bylo-li již rozhodnutí o výkonu vydáno, bude odložen výkon rozhodnutí na území smluvní strany, jejíž orgán má rozhodnutí vykonat.

(4) Před vydáním rozhodnutí o uznání a nařízení výkonu může soud, považuje-li to za nutné, předvolat účastníky řízení. Soud si může také vyžádat další informace od soudu, který rozhodnutí vydal.

Černá Hora - (č. 207/1964 Sb.)

viz ustanovení u Bosny a Hercegoviny

Francie – (č. 83/1985 Sb.)

Čl.19

(1) Ustanovení této části se vztahují na uznání a výkon rozhodnutí vydaných soudními orgány obou států ve věcech občanských, rodinných a obchodních. Tato ustanovení se vztahují i na správní řízení, je-li přípustné rozhodnutí správního orgánu přezkoumat soudem.

(2) Tato ustanovení se vztahují rovněž na rozhodnutí ve věcech trestních, pokud je v nich rozhodováno o náhradě škody a navrácení majetku.

Čl.20

(1) Rozhodnutí ve věcech sporných i nesporných vydaná soudními orgány na území jednoho z obou smluvních států jsou uznávána jako právoplatná a mají charakter věci pravomocně rozhodnuté na území druhého státu.

(2) Rozhodnutí musí k tomuto účelu splňovat tyto podmínky:

- a) rozhodnutí bylo vydáno soudem příslušným podle právní normy upravující soudní příslušnost ve státě, kde bylo rozhodnutí vydáno;
- b) rozhodnutí bylo vydáno podle práva použitelného na spor na základě kolizních norem platných ve státě, kde má být rozhodnutí vykonáno;
- c) rozhodnutí je podle právního řádu státu, kde bylo vydáno ve věcech občanského stavu nebo právní způsobilosti osob, vykonatelné a v ostatních věcech pravomocné;
- d) účastníci byli řádně předvoláni, zastoupeni nebo bylo prohlášeno, že se nedostavili;
- e) rozhodnutí neobsahuje nic, co by bylo v rozporu s veřejným pořádkem ve státě, kde má být rozhodnutí vykonáno;
- f) řízení mezi týmiž účastníky o téže věci založené na těchto skutečnostech:
 - nebylo dříve zahájeno před soudy dožádaného státu, nebo
 - nebylo předmětem pravomocného rozhodnutí v dožádaném státě, nebo
 - nebylo předmětem rozhodnutí vydaného v jiném státě, které v dožádaném státě splňuje podmínky pro uznání rozhodnutí a má charakter pravomocně rozhodnuté věci.

Čl.21

Řízení o uznání nebo výkon rozhodnutí, jakož i podmínky nuceného výkonu se řídí právem dožádaného státu.

Čl.22

(1) Účastník řízení, který žádá o výkon soudního rozhodnutí, musí předložit:

- a) vyhotovení rozhodnutí, které splňuje nutné náležitosti, pokud jde o jeho pravost;
- b) originál dokladu o doručení rozhodnutí nebo jakékoli jiné písemnosti nahrazující doručení nebo oznámení;
- c) potvrzení vydané příslušným orgánem, ze kterého vyplývá, že rozhodnutí je vykonatelné nebo je pravomocné;
- d) případně opis předvolání strany, která se řízení neúčastnila, ověřený příslušným soudním orgánem, který rozhodnutí vydal, a všechny jiné doklady pro důkaz, že toto předvolání bylo doručeno řádně a včas.

(2) K dokladům uvedeným v předchozím odstavci musí být připojen ověřený překlad vyhotovený přísežným tlumočnickem nebo jinou osobou k tomu účelu oprávněnou.

Chorvatsko - (č. 207/1964 Sb.)

viz ustanovení u Bosny a Hercegoviny

Kosovo - (č. 207/1964 Sb.)

viz ustanovení u Bosny a Hercegoviny

Itálie – (č. 508/1990 Sb.)

Čl.23 Rozhodnutí, která se uznávají a vykonávají

Jedna smluvní strana uzná a vykoná na svém území následující rozhodnutí justičních orgánů druhé smluvní strany:

- a) rozhodnutí vydaná ve věcech občanských;
- b) schválené smíry uzavřené ve věcech občanských;
- c) rozhodnutí vydaná v trestním řízení, která se týkají náhrady škody a vrácení věcí.

Čl.24 Podmínky uznávání a výkonu rozhodnutí

(1) Rozhodnutí uvedená v článku 23 této smlouvy se uznávají a vykonávají za podmínky, že:

- a) rozhodnutí bylo vydáno v právní věci, která nespadá do výlučné pravomoci dožádané smluvní strany nebo třetího státu podle zákonů dožádané smluvní strany nebo smlouvy uzavřené mezi touto smluvní stranou a třetím státem;

- b) nabylo právní moci a je vykonatelné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno;
 - c) účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, včas a řádně předvolán k účasti na řízení a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen;
 - d) na území smluvní strany, kde má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno, nebylo mezi týmiž účastníky v téže věci vydáno rozhodnutí, které nabylo právní moci;
 - e) před justičním orgánem smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno, neprobíhá řízení mezi týmiž účastníky o téže věci, které bylo zahájeno jako prvé;
 - f) smluvní strana, na jejímž území se o uznání nebo výkon žádá, má za to, že uznání nebo výkon neohrozí její svrchovanost nebo bezpečnost nebo nebude v rozporu s jejím veřejným pořádkem.
- (2) Předběžně vykonatelná rozhodnutí a předběžná opatření se na území dožádané smluvní strany uznávají a vykonávají, i když podléhají řádným opravným prostředkům, jestliže obdobná rozhodnutí zde mohou být vydána a vykonána.

Čl.25 Návrh na uznání nebo výkon rozhodnutí

(1) Návrh na uznání nebo výkon rozhodnutí je možno podat přímo příslušnému justičnímu orgánu smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat nebo vykonat. Návrh může být podán také justičnímu orgánu, který ve věci rozhodl jako orgán prvního stupně, nebo diplomatickou cestou. Ve dvou posledně uvedených případech se návrh postoupí orgánu druhé smluvní strany způsobem uvedeným v článku 4 této smlouvy.

(2) K návrhu na uznání nebo výkon rozhodnutí je třeba připojit:

- a) ověřený opis rozhodnutí justičního orgánu s potvrzením o právní moci a vykonatelnosti nebo předběžné vykonatelnosti, pokud tyto skutečnosti nevyplývají z obsahu rozhodnutí;
- b) doklad o tom, že účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, řádně a včas předvolán k účasti na řízení a v případě právní nebo osobní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen, pokud to nevyplývá ze samotného znění rozhodnutí;
- c) ověřený překlad písemností uvedených pod písmeny a) a b) tohoto odstavce do jazyka smluvní strany, na jejímž území rozhodnutí má být uznáno nebo vykonáno nebo do jazyka francouzského.

Čl.26 Řízení o uznání a výkonu

(1) Justiční orgány smluvních stran postupují v řízení o uznání a výkonu rozhodnutí podle právních řádů svých států, pokud není v této smlouvě stanoveno jinak.

(2) Justiční orgán, který rozhoduje o uznání nebo výkonu rozhodnutí, se omezí na zjištění, zda byly splněny podmínky uvedené v článcích 23 a 24 této smlouvy.

Jemen – (č. 76/1990 Sb.)

Čl.24

Smluvní strany uznají a vykonají na svém území tato rozhodnutí vydaná na území druhé smluvní strany:

- a) rozhodnutí justičních orgánů a jimi schválené smíry v občanských věcech;
- b) rozhodnutí justičních orgánů v trestních věcech týkající se náhrady škody a jiných občanskoprávních nároků;
- c) rozhodnutí rozhodčích orgánů, včetně smírů před nimi uzavřených.

Čl.25

(1) Rozhodnutí justičních orgánů se uznají a vykonají za podmínek, že:

- a) rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno;
- b) uznání a výkonu nebrání výlučná pravomoc orgánů smluvní strany, na jejímž území se o uznání a výkon žádá;
- c) účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, včas a řádně předvolán k účasti na řízení a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen;
- d) rozhodnutí není v rozporu s rozhodnutím, které nabylo právní moci, vydaným dříve mezi týmiž účastníky v téže věci justičním orgánem smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno;

- e) před orgánem dožádané smluvní strany neprobíhá řízení mezi týmiž účastníky o téže věci, které bylo zahájeno jako prvé;
- f) rozhodnutí justičního orgánu třetího státu, které bylo vydáno v téže věci mezi týmiž účastníky, na území dožádané smluvní strany nebylo uznáno nebo vykonáno;
- g) smluvní strana, na jejímž území se o uznání nebo výkon žádá, má za to, že uznání nebo výkon neohrozí její svrchovanost nebo bezpečnost nebo nebude v rozporu s jejím veřejným pořádkem.
- (2) Předběžně vykonatelná rozhodnutí a předběžná opatření se v dožádaném státě uznávají a vykonávají, i když podléhají řádným opravným prostředkům, jestliže taková rozhodnutí mohou být v tomto státě vydána a vykonána.

[...]

Čl.27

O uznání rozhodnutí a nařízení jeho výkonu rozhoduje justiční orgán smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Čl.28

(1) Návrh na uznání nebo výkon rozhodnutí je možno podat přímo příslušnému justičnímu orgánu smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat nebo vykonat, nebo justičnímu orgánu, který ve věci rozhodl jako orgán prvního stupně; v tomto případě se návrh postoupí justičnímu orgánu druhé smluvní strany způsobem uvedeným v článku 4 této smlouvy.

(2) K návrhu se připojí:

- a) rozhodnutí justičního orgánu nebo ověřený opis tohoto rozhodnutí s potvrzením o právní moci a vykonatelnosti, nebo vykonatelnosti, pokud to nevyplývá ze samotného znění rozhodnutí;
- b) doklad o tom, že účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, řádně a včas předvolán k účasti na řízení a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen, pokud to nevyplývá ze samotného znění rozhodnutí;
- c) ověřený překlad návrhu i písemností uvedených pod písmeny a) a b) tohoto odstavce do úředního jazyka dožádané smluvní strany nebo do jazyka anglického.

Čl.29

(1) Justiční orgán, který rozhoduje o návrhu na uznání nebo výkon rozhodnutí, se omezí na zjištění, zda jsou splněny podmínky uvedené v článcích 25 a 26 této smlouvy.

(2) Nestanoví-li tato smlouva jiný postup, justiční orgán smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat nebo vykonat, postupuje podle právního řádu svého státu.

KLDR – (č. 93/1989 Sb.)

Čl.26

Jedna smluvní strana uznává a vykonává podle této smlouvy rozhodnutí, vydaná na území druhé smluvní strany, ve věcech občanských, pracovních a rodinných, jakož i o náhradě škody ve věcech trestních.

Čl.27

Rozhodnutí uvedená v článku 26 této smlouvy se uznávají a vykonávají za předpokladu, že:

1. rozhodnutí je podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno, pravomocné a vykonatelné;
2. vydání rozhodnutí nebránila výlučná pravomoc orgánu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno, a pokud rozhodující orgán nepoužil právního řádu v rozporu s touto smlouvou;
3. účastník, který se řízení nezúčastnil, byl v souladu s touto smlouvou řádně a včas předvolán a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen;
4. nebylo již vydáno rozhodnutí v téže věci mezi týmiž účastníky a nenabývalo právní moci na území smluvní strany, kde má být uznáno a vykonáno.

Čl.28

(1) Návrh na výkon rozhodnutí se podává u příslušného soudu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí vykonáno, nebo prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, přičemž

tento návrh bude postoupen příslušnému soudu druhé smluvní strany způsobem stanoveným v článku 2 této smlouvy.

(2) K návrhu se připojí:

1. rozhodnutí nebo jeho ověřený opis spolu s potvrzením o právní moci a vykonatelnosti, pokud to již nevyplývá z rozhodnutí;
2. potvrzení, že účastník proti kterému bylo vydáno rozhodnutí a který se řízení nezúčastnil, byl v souladu s touto smlouvou řádně a včas předvolán, a byl-li procesně nezpůsobilý, byl řádně zastoupen.

Čl.29

(1) Soud smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí vykonáno, provede výkon rozhodnutí podle svého právního řádu. Soud se přitom omezí na zjištění, jsou-li splněny předpoklady stanovené článkem 27 této smlouvy.

(2) Povinný může vznést proti výkonu rozhodnutí námitky, které jsou přípustné podle právního řádu smluvní strany, jejíž soud o výkonu rozhoduje.

[...]

Čl.32 Rozhodnutí uvedená v článku 26 této smlouvy se uznají a vykonají, budou-li pravomocná a vykonatelná po vstupu této smlouvy v platnost.

Kuba (č. 80/1981 Sb.)

Čl.46

Smluvní strany za podmínek stanovených v této smlouvě uznávají a vykonávají na svém území tato rozhodnutí příslušných orgánů druhé smluvní strany:

- a) rozhodnutí o nárocích majetkové povahy ve věcech občanských a rodinných, jakož i soudem schválené smíry v těchto věcech,
- b) rozhodnutí o náhradě škody přiznané v trestním řízení.

Čl.47

(1) Rozhodnutí uvedená v článku 46 této smlouvy budou uznána a vykonána za podmínek, že

- a) rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno;
- b) orgán, který rozhodnutí vydal, byl příslušný podle ustanovení této smlouvy, nebo podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území se o uznání nebo výkon žádá;
- c) o téže věci mezi týmiž účastníky nebylo již dříve vydáno pravomocné rozhodnutí orgánem smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí vykonáno, nebo nebylo na území této smluvní strany uznáno pravomocné rozhodnutí orgánu třetího státu;
- d) rozhodnutí bylo vydáno na základě právního řádu určeného touto smlouvou;
- e) účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno, nebyl zbaven možnosti účastnit se řízení a v případě procesní nezpůsobilosti možnosti mít zástupce; předvolání nebo návrh na zahájení řízení mu byly doručeny do vlastních rukou;
- f) smluvní strana, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno, má za to, že uznání nebo výkon nenaruší její svrchovanost nebo bezpečnost nebo nebude v rozporu se základními zásadami jejího právního řádu.

(2) Předběžně vykonatelná rozhodnutí a předběžná opatření o vyživovací povinnosti lze na území dožádané smluvní strany vykonat, i když podléhají řádným opravným prostředkům.

Čl.48

(1) Rozhodnutí vydaná příslušnými orgány jedné smluvní strany týkající se osobního stavu občanů druhé smluvní strany budou na jejím území uznána za podmínek stanovených v článku 47 této smlouvy.

(2) O uznání rozhodnutí uvedených v odstavci 1 může žádat každý, kdo na tom má právní zájem.

Čl.49

Pravomocná rozhodnutí příslušných orgánů jedné smluvní strany týkající se osobního stavu jejich vlastních občanů jsou platná na území druhé smluvní strany bez přezkoumání.

Čl.50

K uznání a nařízení výkonu rozhodnutí je příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Čl.51

(1) Návrh na uznání rozhodnutí nebo na nařízení výkonu rozhodnutí může být podán přímo u příslušného orgánu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno, nebo u orgánu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. V tomto případě bude návrh postoupen příslušnému orgánu druhé smluvní strany způsobem stanoveným v článku 3 této smlouvy.

(2) K návrhu se musí připojit:

a) ověřený opis rozhodnutí, opatřený doložkou právní moci a vykonatelnosti, pokud právní moc nebo vykonatelnost nevyplývá z rozhodnutí samého,

b) ověřený doklad o tom, že účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno, byl k řízení řádně a včas obeslán,

c) ověřený překlad příloh uvedených pod písmeny a) a b) do jazyka smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Čl.52

(1) Orgán rozhodující o uznání a výkonu rozhodnutí se omezí na zjištění, zda byly dodrženy podmínky uvedené v článcích 47 a 51 této smlouvy. Zjistí-li, že tyto podmínky byly splněny, rozhodnutí uzná nebo nařídí jeho výkon.

(2) Nestanoví-li tato smlouva jiný postup, příslušný orgán, který rozhoduje o uznání a výkonu rozhodnutí, postupuje podle právního řádu svého státu.

Kypr – (č. 96/1983 Sb.)

Čl.23

(1) Smluvní strany uznají a vykonají na svém území tato rozhodnutí vydaná na území druhé smluvní strany:

a) rozhodnutí soudů v občanských věcech, jakož i soudem schválené smíry v těchto věcech,

b) rozhodnutí soudů v trestních věcech týkajících se náhrady škody a jiných občanskoprávních nároků,

c) rozhodnutí rozhodčích orgánů, jakož i smíry před nimi uzavřené.

(2) Za rozhodnutí soudů v uvedeném smyslu se považují také rozhodnutí v dědických věcech vydaná orgány smluvní strany, které podle právního řádu této smluvní strany jsou příslušné k řízení v dědických věcech.

Čl.24

Rozhodnutí uvedená v článku 23 této smlouvy se uznají a vykonají za podmínek, že:

a) rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno;

b) uznání a výkonu nebrání výlučná pravomoc orgánů smluvní strany, na jejímž území se o uznání a výkon žádá;

c) účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, předvolán řádně a včas, aby se mohl dostavit a v řízení uplatňovat své zájmy, a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen;

d) rozhodnutí není v rozporu s rozhodnutím, které nabylo právní moci, vydaným dříve mezi týmiž účastníky, o téže věci soudem smluvní strany, na jejímž území má být výkon rozhodnutí povolen;

e) před orgánem dožádané smluvní strany neprobíhá řízení mezi týmiž účastníky o téže věci, které bylo zahájeno jako prvé;

f) smluvní strana, na jejímž území se o uznání nebo výkon žádá, má za to, že uznáním nebo výkonem nebude ohrožena její svrchovanost nebo bezpečnost;

g) uznání rozhodnutí není v rozporu s veřejným pořádkem státu, ve kterém je sídlo dožádaného soudu;

h) rozhodnutí nebylo dosaženo podvodem.

[...]

Čl.26

(1) Návrh na uznání nebo výkon rozhodnutí může oprávněný podat příslušnému justičnímu orgánu smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat nebo vykonat, buď přímo, nebo způsobem stanoveným v článku 4 této smlouvy.

(2) Návrh na uznání a výkon rozhodnutí musí být podán ve lhůtě k tomu stanovené právním řádem státu, ve kterém se o uznání a výkon žádá.

(3) K návrhu se připojí:

a) soudní rozhodnutí nebo ověřený opis tohoto rozhodnutí s potvrzením o právní moci a o vykonatelnosti, pokud tyto skutečnosti nevyplývají ze samotného znění rozhodnutí;

b) doklad o tom, že účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, předvolán řádně a včas, aby se mohl dostavit a v řízení uplatňovat své zájmy, a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen;

c) ověřený překlad návrhu i listin uvedených pod písmeny a) a b) tohoto odstavce do jazyka dožádané smluvní strany nebo do angličtiny.

Čl.27

(1) Justiční orgán, který rozhoduje o návrhu na uznání a výkon rozhodnutí, zkoumá, zda jsou splněny podmínky uvedené v článcích 24, 25 a 26 této smlouvy. K rozhodování o uznání a výkonu rozhodnutí je příslušný justiční orgán smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat a vykonat.

(2) Justiční orgán smluvní strany, na jejímž území se rozhodnutí uznává nebo vykonává, postupuje podle právního řádu svého státu.

Makedonie - (č. 207/1964 Sb.)

viz ustanovení u Bosny a Hercegoviny

Portugalsko – (č. 23/1931 Sb. z. a n.)

Čl.1.

Za soudní rozhodnutí ve smyslu této Úmluvy budou pokládána rozhodnutí vydaná ve věcech občanských nebo obchodních, ať již v řízení sporném nebo nesporném soudy řádnými, zvláštními, rozhodčími a v Československu i úřady poručenskými (opatrovnickými).

Rozhodnutí vydaná v řízení trestním k návrhu soukromé strany a prohlášení konkursu nebo potvrzení narovnání nebudou pokládána za soudní rozhodnutí ve věcech občanských nebo obchodních ve smyslu této Úmluvy.

Čl.2.

Soudní rozhodnutí ve smyslu čl. 1 vydaná v jednom ze smluvních států budou uznána ve druhém státě, vyhovují-li těmto podmínkám:

1. že předpisy o mezinárodní soudní příslušnosti platné podle práva státu, kde rozhodnutí jest uplatňováno, nevyklučují příslušnosti druhého státu k rozhodování ve věci, o kterou se jedná;
2. že uznání rozhodnutí nepřičí se veřejnému pořádku nebo zásadám veřejného práva státu, kde jest rozhodnutí uplatňováno;
3. že rozhodnutí nabylo právní moci podle zákona státu, kde bylo vydáno;
4. že v případě rozsudku pro zmeškání obmeškala strana, proti které jest rozhodnutí uplatňováno, byla řádně obeslána podle zákona státu, kde bylo rozhodnutí vydáno a že obeslání bylo jí včas doručeno.

Zkoumání soudy (úřady) státu, kde rozhodnutí jest uplatňováno, bude se vztahovati pouze na podmínky, vypočítané pod číslem 1-4. Těmto soudům (úřadům) bude z úřední povinnosti zkoumati, zda uvedené podmínky byly splněny. Toto zkoumání musí býti skončeno nejdéle do dvou měsíců ode dne, kdy příslušný soud (úřad) spisy obdržel.

Čl.3.

Soudní rozhodnutí vydaná v jednom ze smluvních států budou vykonána ve druhém státě, vyhovují-li podmínkám uvedeným ve čl. 2., čís. 1-4 a jsou-li vykonatelná ve státě, kde byla vydána.

Zkoumání soudy (úřady) státu, kde se žádá za výkon, bude se vztahovati pouze na náležitosti uvedené v předcházejícím odstavci. Tyto soudy (úřady) jsou povinny zkoumati z úřední povinnosti, zda uvedené náležitosti byly splněny. Toto zkoumání musí býti ukončeno nejdéle do dvou měsíců ode dne, kdy příslušný soud (úřad) spisy obdržel.

Čl.4.

Strana, která uplatňuje rozhodnutí nebo žádá za jeho výkon, musí předložit:

1. vyhotovení rozhodnutí, jež vyhovuje podmínkám nutným k průkazu pravosti;
2. potvrzení, že rozhodnutí nabylo právní moci a pokud se týče, že se stalo vykonatelným; toto potvrzení bude vydáno soudem (úřadem), který vydal rozhodnutí;
3. v případě rozsudku pro zmeškání ověřený opis spisu nebo obsílky, kterou bylo zahájeno řízení, jakož i potvrzení udávající způsob a datum doručení obmeškalé straně;
4. překlad listin shora vypočtených, ověřený podle předpisů jednoho nebo druhého státu; překlad bude předložen v Československu v jazyku československém, v Portugalsku v jazyku portugalském.

Rumunsko - (č. 1/1996 Sb.)

Čl.52 Předmět uznání a výkonu

1. Každá smluvní strana bude uznávat a vykonávat na svém území za podmínek stanovených touto smlouvou rozhodnutí vydaná na území druhé smluvní strany.
2. Ve smyslu odstavce 1 se rozhodnutí rozumějí:
 - a) rozhodnutí ve věcech občanských, majetkových a nemajetkových vydávaná soudy nebo jinými příslušnými orgány,
 - b) rozhodnutí soudů v trestních věcech týkající se povinnosti náhrady za způsobené škody,
 - c) rozhodnutí soudů týkající se soudních nákladů,
 - d) rozhodčí nálezy.
3. Ve smyslu této smlouvy pojem "rozhodnutí" zahrnuje i soudní smír.

Čl.53 Podmínky uznání a výkonu rozhodnutí

Rozhodnutí jsou uznávána a vykonávána za podmínek:

- a) jestliže jsou pravomocná a vykonatelná podle zákona té smluvní strany, na jejímž území byla vydána. Ve věci vyživovací povinnosti se uznávají i předběžná opatření, pokud jsou vykonatelná na území smluvní strany, kde byla vydána,
- b) jestliže nebyla porušena výlučná nebo touto smlouvou stanovená pravomoc justičního orgánu té smluvní strany, na jejímž území má dojít k uznání nebo výkonu,
- c) jestliže povinnému, který se řízení nezúčastnil, bylo doručeno předvolání a návrh na zahájení řízení včas a v souladu s právními předpisy smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, a v případě, že tento účastník řízení neměl způsobilost k právním úkonům, mu byla dána možnost, aby byl v řízení zastoupený,
- d) pokud mezi týmiž stranami v téže věci za tytéž činy nebylo vydáno již dříve pravomocné rozhodnutí anebo neprobíhá v téže věci na základě dříve podaného návrhu řízení u justičního orgánu na území smluvní strany, která má rozhodnutí uznat nebo nařídit jeho výkon,
- e) pokud uznání nebo výkon rozhodnutí nenaruší veřejný pořádek smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Čl.54 Návrh na uznání nařízení výkonu rozhodnutí

1. Návrh na uznání nařízení výkonu rozhodnutí podává oprávněný u justičního orgánu, který vydal příslušné rozhodnutí v prvním stupni. Tento justiční orgán pak návrh odešle příslušnému soudu druhé smluvní strany, aby o návrhu na uznání a výkon rozhodnutí rozhodl. Tento návrh může být podán oprávněným i přímo tomuto soudu.
2. K návrhu je nutno připojit:
 - a) ověřený opis plného znění rozhodnutí, jakož i potvrzení, že rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné, pokud to není zřejmé z rozhodnutí samotného,
 - b) originály nebo ověřené opisy listin, které prokazují, že povinnému, který se řízení nezúčastnil, bylo doručeno předvolání řádně a včas,
 - c) ověřené překlady návrhů a listin uvedených v písmenech a) a b) tohoto článku.
3. K návrhu na nařízení výkonu se v případě rozhodnutí o nákladech řízení připojí ověřený opis rozhodnutí, potvrzení, z něhož vyplývá, že rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné, jakož i ověřené překlady těchto písemností.

4. Zároveň s návrhem na nařízení výkonu rozhodnutí může být předložena i žádost o vlastní výkon.

Čl.55 Postup při uznávání a nařizování výkonu rozhodnutí

1. Rozhodnutí vydaná na území jedné smluvní strany, která se týkají osobního stavu a způsobilosti vlastních státních občanů, jsou uznávána na území druhé smluvní strany. Pokud byla vydána v některém třetím státu, musí být uznána nejprve smluvní stranou, jejímiž jsou tyto osoby státními občany, teprve potom druhou smluvní stranou.

2. Rozhodnutí týkající se jiných věcí, než jsou uvedeny v odstavci 1 tohoto článku, mohou být uznána, pokud jsou splněny podmínky uvedené v článcích 52 a 53.

3. K nařízení výkonu rozhodnutí ve věcech majetkových mají pravomoc justiční orgány smluvní strany, na jejímž území má být výkon proveden.

4. Postup při nařízení výkonu, jakož i při provedení výkonu se řídí právním řádem té smluvní strany, na jejímž území se výkon provádí.

5. Jestliže rozhodnutí obsahuje řešení pro více bodů žalobního návrhu, které je možno oddělit, uznání nebo nařízení výkonu mohou být vydány odděleně.

6. O jakékoli námitce týkající se výkonu rozhodnutí rozhoduje soud, který výkon nařizuje.

7. Před soudem, který provádí vlastní výkon, může povinný podat jen takové námitky, kterých se může dovolávat podle právních předpisů smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno rozhodnutí, o jehož výkon se jedná.

8. Před rozhodnutím o návrhu na nařízení výkonu může soud, pokud to pokládá za nutné, požádat účastníky řízení, aby podali jistá vysvětlení nebo doplnili návrh na nařízení výkonu. Může rovněž požádat o doplňující vysvětlení od justičního orgánu, který rozhodnutí vydal.

Čl.56 Účinky uznání a výkonu

Pravomocná rozhodnutí justičních orgánů jedné smluvní strany, jakmile jsou uznána nebo je nařízen jejich výkon na území druhé smluvní strany, mají stejné účinky jako rozhodnutí vydaná justičními nebo jinými příslušnými orgány druhé smluvní strany.

Řecko - (102/1983 Sb.)

Čl.22

(1) Rozhodnutí justičních orgánů jedné smluvní strany v občanských věcech nemajetkové povahy budou uznávána na území druhé smluvní strany za podmínky, že nejsou v rozporu s touto smlouvou. To platí i pro rozhodnutí vydaná před tím, než tato smlouva vstoupila v platnost.

(2) Rozhodnutí justičních orgánů v občanských věcech majetkové povahy vydaná na území jedné smluvní strany budou uznána a vykonána na území druhé smluvní strany, jestliže byla vydána po vstupu v platnost této smlouvy. To platí i o rozhodnutích přiznávajících občanskoprávní nárok v trestním řízení.

Čl.23

(1) Rozhodnutí uvedená v článku 22 této smlouvy se uznají a vykonají za podmínek, že:

a) rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno;

b) uznání a výkonu nebrání výlučná pravomoc orgánů smluvní strany, na jejímž území se o uznání a výkon žádá;

c) účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, včas a řádně předvolán k účasti na řízení a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen;

d) rozhodnutí není v rozporu s rozhodnutím, které nabylo právní moci, vydaným dříve mezi týmiž účastníky, o témže nároku a na témže právním podkladě soudem smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno a vykonáno;

e) před orgánem dožádané smluvní strany neprobíhá řízení mezi týmiž účastníky a o téže věci, které bylo zahájeno jako prvé;

f) smluvní strana, na jejímž území se o uznání nebo výkon žádá má za to, že uznáním nebo výkonem nebude ohrožena její svrchovanost nebo bezpečnost nebo veřejný pořádek.

(2) Předběžně vykonatelná rozhodnutí a předběžná opatření lze v dožádaném státě uzнат a vykonat, i když podléhají řádným opravným prostředkům, jestliže mohou být v tomto státě vydána a vykonána.

Čl.24

O uznání a nařízení výkonu rozhodnutí rozhoduje justiční orgán smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Čl.25

(1) Návrh na uznání nebo nařízení výkonu rozhodnutí je možno podat přímo příslušnému justičnímu orgánu strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat nebo vykonat, nebo justičnímu orgánu, který ve věci rozhodl jako orgán prvního stupně; v tomto případě se návrh postoupí orgánu druhé smluvní strany způsobem uvedeným v článku 4 této smlouvy.

(2) K návrhu se připojí:

a) rozhodnutí justičního orgánu nebo ověřený opis tohoto rozhodnutí s potvrzením o právní moci a o vykonatelnosti, pokud to nevyplývá ze samotného znění rozhodnutí;

b) doklad o tom, že účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, řádně a včas předvolán k účasti na řízení a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen, pokud to nevyplývá ze samotného znění rozhodnutí;

c) ověřený překlad návrhu i písemností uvedených pod písmeny a) a b) tohoto odstavce do jazyka dožádané smluvní strany nebo do jazyka francouzského nebo anglického.

Čl.26

(1) Justiční orgán, který rozhoduje o návrhu na uznání a výkon rozhodnutí, zkoumá, zda jsou splněny podmínky uvedené v článku 23 této smlouvy.

(2) Justiční orgán smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno, postupuje podle právního řádu svého státu.

Slovinsko - (č. 207/1964 Sb.)

viz ustanovení u Bosny a Hercegoviny

Srbsko - (č. 207/1964 Sb.)

viz ustanovení u Bosny a Hercegoviny

Sýrie – (8/1986 Sb.)

Čl.26

(1) Smluvní strany uznají a povolí na svém území výkon následujících rozhodnutí, vydaných na území druhé smluvní strany:

a) rozhodnutí soudů, vydaná ve věcech občanských, rodinných a obchodních;

b) rozhodnutí soudů, vydaná ve věcech trestních o náhradě škody a navrácení majetku;

c) rozhodnutí soudů, jimiž byly schváleny smíry ve věcech občanských, rodinných a obchodních.

(2) Za rozhodnutí ve smyslu odstavce (1) tohoto článku se pokládají též rozhodnutí ve věcech dědických, vydaná justičními orgány smluvní strany, které jsou podle právního řádu této smluvní strany příslušné k projednávání věcí dědických.

Čl.27

Rozhodnutí, uvedená v článku 26 této Smlouvy, budou uznávána a jejich výkon bude povolen za podmínek, že:

a) podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území se o uznání a výkon žádá, není vyloučena příslušnost justičních orgánů smluvní strany, na jejímž území bylo ve věci rozhodnutí vydáno;

b) rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno;

c) uznáním nebo výkonem rozhodnutí nebude ohrožena svrchovanost nebo bezpečnost smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno a vykonáno, nebo není v rozporu se základními zásadami jejího právního řádu nebo jejím veřejným pořádkem;

d) v téže věci, o též předmětu a z téhož důvodu nebylo dříve vydáno mezi týmiž účastníky pravomocné rozhodnutí příslušným justičním orgánem smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno a vykonáno;

e) účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl včas a řádně obeslán podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen. Obeslání vyhláškou se nepovažuje za řádné.

Čl.28

K uznání a nařízení výkonu rozhodnutí je příslušný justiční orgán smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Čl.29

(1) Žádost o uznání a výkon rozhodnutí se podává přímo u příslušného justičního orgánu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno. Žádost o uznání a výkon rozhodnutí může být podána rovněž u justičního orgánu, který ve věci rozhodl jako orgán prvního stupně. Tento orgán žádost vyřídí nebo ji postoupí příslušnému justičnímu orgánu.

(2) K žádosti se připojí:

- a) ověřený opis soudního rozhodnutí, jakož i potvrzení o právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí, pokud to nevyplývá z rozhodnutí samého;
- b) doklad o tom, že účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl včas a řádně obeslán a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen;
- c) ověřený překlad písemností uvedených pod písmeny a) a b), jakož i překlad žádosti do jazyka dožádané smluvní strany nebo do jazyka francouzského.

(3) Žádost o výkon rozhodnutí může být podána současně se žádostí o jeho uznání.

Čl.30

(1) Justiční orgán smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno a vykonáno, provádí řízení o uznání a výkonu rozhodnutí podle právního řádu svého státu.

(2) Justiční orgán se v řízení o uznání a výkonu rozhodnutí omezí na zjištění, zda byly splněny podmínky, uvedené v článku 27 této Smlouvy; byly-li tyto podmínky splněny, rozhodnutí uzná nebo jeho výkon povolí.

Španělsko – (6/1989 Sb.)

Čl.16

Smluvní strany uznají a vykonají na svém území tato rozhodnutí vydaná na území druhé smluvní strany:

- a) rozhodnutí justičních orgánů v občanských věcech;
- b) rozhodnutí justičních orgánů v trestních věcech týkající se náhrady škody a jiných občanskoprávních nároků;
- c) rozhodnutí rozhodčích orgánů.

[...]

Čl.18

Pro účely této kapitoly označuje výraz:

- a) "rozhodnutí" - vykonatelná rozhodnutí justičních orgánů, rozhodčích orgánů, jakož i smíry jimi schválené;
- b) "soud původu" - justiční orgán, který vydal rozhodnutí, o jehož uznání nebo výkon se žádá;
- c) "stát původu" - smluvní stranu, na jejímž území je sídlo soudu původu nebo kde bylo vydáno rozhodnutí rozhodčího orgánu;
- d) "dožádaný soud" - justiční orgán, který rozhoduje o uznání a výkonu rozhodnutí;
- e) "dožádaný stát" - smluvní stranu, na jejímž území se o uznání a výkon rozhodnutí žádá.

Čl.19

(1) Pro účely této kapitoly je dána pravomoc soudu původu, jestliže:

- a) v době zahájení řízení měl žalovaný bydliště nebo přechodný pobyt ve státě původu;
- b) v době zahájení řízení měl žalovaný ve státě původu obchodní, průmyslové nebo jiné zařízení nebo jeho pobočku a je v tomto státě žalován v souvislosti s činností takového zařízení nebo pobočky;
- c) ke skutečnostem, které způsobily vznik škody, o jejíž náhradu se žádá návrhem na zahájení řízení, došlo na území státu původu;
- d) nemovitost, které se řízení týká, leží na území státu původu;
- e) účastníci řízení písemně ujednali příslušnost soudu původu pro již vzniklé spory nebo spory, které by v budoucnu mohly z určitého právního vztahu vzniknout, s výjimkou případů, kdy právní řád dožádaného státu nepřipouští v předmětné věci dohodu o příslušnosti;

f) řízení se týká závazku ze smlouvy a účastníci smlouvy se výslovně dohodli, že závazek byl nebo má být splněn na území státu původu;

g) řízení se týká dědění movitého majetku a zůstavitel byl v době smrti státním občanem státu původu.

(2) Pravomoc orgánů smluvních stran k vydávání rozhodnutí o výživném se řídí ustanovením článku 3 Úmluvy o uznání a vykonatelnosti rozhodnutí o výživovací povinnosti k dětem, podepsané v Haagu 15. dubna 1958.

Čl.20

Rozhodnutí uvedená v článku 16 této smlouvy se uznají a vykonají za podmínek, že:

a) pravomoc soudu původu byla dána podle ustanovení článku 19 této smlouvy;

b) rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné podle právního řádu státu původu;

c) uznání a výkonu nebrání výlučná pravomoc orgánů dožádaného státu;

d) účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu státu původu včas a řádně předvolán k účasti na řízení a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen;

e) rozhodnutí není v rozporu s rozhodnutím, které nabylo právní moci a bylo vydáno dříve v téže věci mezi týmiž účastníky justičním orgánem dožádaného státu;

f) před orgánem dožádaného státu neprobíhá řízení mezi týmiž účastníky o téže věci, které bylo zahájeno jako prvé;

g) rozhodnutí justičního orgánu třetího státu, které bylo vydáno v téže věci mezi týmiž účastníky, nebylo uznáno nebo vykonáno na území dožádaného státu;

h) dožádaný stát má za to, že uznání nebo výkon neohrozí jeho svrchovanost nebo bezpečnost nebo nebude v rozporu s jeho veřejným pořádkem.

[...]

Čl.22 Uznání a výkon rozhodnutí nelze odmítnout, jestliže jediným důvodem odmítnutí je skutečnost, že soud původu rozhodl podle jiného právního řádu, než na který odkazují normy o mezinárodním právu soukromém dožádaného státu. I v takovém případě však lze uznání nebo výkon rozhodnutí odmítnout, jestliže soud původu rozhodl o otázce týkající se osobního stavu nebo způsobilosti účastníka řízení odlišně, než stanoví normy, které by bylo třeba aplikovat podle mezinárodního práva soukromého dožádaného státu.

[...]

Čl.24

(1) Návrh na uznání nebo výkon rozhodnutí je možno podat přímo příslušnému dožádanému soudu nebo justičnímu orgánu, který ve věci rozhodl jako orgán prvního stupně; v tomto případě se návrh postoupí justičnímu orgánu druhé smluvní strany způsobem uvedeným v článku 3 této smlouvy.

(2) K návrhu se připojí:

a) úplný a podle právních předpisů jedné či druhé smluvní strany ověřený opis rozhodnutí soudu původu s potvrzením o právní moci a o vykonatelnosti, pokud tyto skutečnosti nevyplývají ze samotného znění rozhodnutí;

b) doklad o tom, že podle právního řádu státu původu bylo rozhodnutí řádně doručeno;

c) doklad o tom, že účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu státu původu včas a řádně předvolán k účasti na řízení a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen, pokud to nevyplývá ze samotného znění rozhodnutí;

d) ověřený překlad návrhu i písemností uvedených pod písmeny a), b) a c) tohoto odstavce do jazyka dožádaného státu.

Čl.25

(1) Dožádaný soud se omezí na zjištění, zda byly splněny podmínky stanovené touto smlouvou. Tento orgán je vázán skutkovými zjištěními, na základě kterých soud původu rozhodl, že je dána jeho pravomoc, s výjimkou případu, kdy rozhodnutí bylo vydáno v nepřítomnosti.

(2) Obsahuje-li výrok rozsudku několik částí, které lze oddělit, může být jedna nebo několik z nich uznána nebo vykonána samostatně.

(3) Nestanoví-li tato smlouva jiný postup, dožádaný soud postupuje při uznání a výkonu rozhodnutí podle právního řádu svého státu.

Švýcarsko – (č. 23/1929 Sb. z. a n.)

Čl.1

Soudní rozhodnutí vydaná v jednom ze smluvních států ve věcech občanských nebo obchodních budou uznána ve státě druhém, vyhovují-li těmto podmínkám:

1. že předpisy o mezinárodní soudní příslušnosti platné podle práva státu, kde rozhodnutí jest uplatňováno, nevylučují příslušnosti druhého státu k rozhodování ve věci, o kterou se jedná;
2. že uznání rozhodnutí nepřičí se veřejnému pořádku nebo zásadám veřejného práva státu, kde jest rozhodnutí uplatňováno;
3. že rozhodnutí nabylo moci práva podle zákona státu, kde bylo vydáno;
4. že v případě rozsudku pro zmeškání obmeškalá strana, proti které rozhodnutí jest uplatňováno, byla řádně obeslána podle zákona státu, kde bylo rozhodnutí vydáno, a že obeslání bylo jí včas doručeno.

Zkoumání soudy (úřady) státu, kde rozhodnutí jest uplatňováno, bude se vztahovati pouze na podmínky, vypočítané pod číslem 1-4. Těmto soudům (úřadům) bude z úřední povinnosti zkoumati, zda zmíněné podmínky byly splněny.

[...]

Čl.4

Strana, která uplatňuje rozhodnutí nebo žádá za jeho výkon, musí předložit:

1. vyhotovení rozhodnutí, jež vyhovuje podmínkám nutným k průkazu pravosti;
2. listiny způsobilé prokázati, že rozhodnutí nabylo moci práva, a pokud se týče, že se stalo vykonatelným;
3. hodnověrný opis obsílky (článek 1., č. 4) strany obmeškalé ve sporu;
4. překlad listin shora vypočtených, ověřený podle předpisů jednoho neb druhého státu, leč by příslušný soud (úřad) na splnění této podmínky netrval; překlad bude předložen v Československu v jazyku československém, ve Švýcarsku v jazyku dožádaného soudu (úřadu).

Tunisko – (40/1981 Sb.)

Čl.24

1. Smluvní strany uznávají a vykonávají na svém území tato justiční rozhodnutí vydaná justičními orgány druhé smluvní strany po vstupu této smlouvy v platnost:

- a) pravomocná a vykonatelná justiční rozhodnutí ve věcech občanských, obchodních, rodinných a ve věcech osobního stavu,
- b) pravomocná a vykonatelná justiční rozhodnutí v trestních věcech, pokud jde o náhradu škody a vrácení věcí,
- c) smíry v občanských věcech uzavřené před justičními orgány.

2. Za justiční rozhodnutí podle odstavce 1 se pokládají též rozhodnutí vydaná ve věcech dědických orgány smluvní strany, které jsou příslušné podle jejího právního řádu k projednávání dědických věcí.

Čl.25

Justiční rozhodnutí uvedená v článku 24 se uznávají a vykonávají za podmínky, že:

- a) rozhodnutí bylo vydáno orgánem příslušným; orgán dožadující strany nebude považován za příslušný, jestliže právo dožádané strany uznává výlučně příslušnými své vlastní orgány;
- b) justiční rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné podle právního řádu dožadující strany;
- c) uznání nebo výkon justičního rozhodnutí se nedotýká svrchovanosti, bezpečnosti, veřejného pořádku nebo základních principů právního řádu dožádané strany;
- d) v téže věci již dříve nebylo vydáno pravomocné rozhodnutí příslušným justičním orgánem dožádané strany;
- e) osoba, proti které bylo justiční rozhodnutí vydáno, se jednání zúčastnila nebo pokud se nezúčastnila, byla podle právního řádu dožadující strany řádně obeslána. Obeslání vyhláškou se nepovažuje za obeslání řádné.

Čl.26

1. Žádost o uznání a výkon justičního rozhodnutí může být podána přímo zúčastněnými stranami příslušnému justičnímu orgánu dožádané strany nebo justičnímu orgánu dožadující strany, který rozhodl v prvním stupni.
2. K žádosti o uznání justičního rozhodnutí se připojí:
 - a) ověřený opis justičního rozhodnutí nebo smíru uzavřeného před justičním orgánem, jakož i potvrzení, že rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné, pokud tyto skutečnosti nevyplývají z rozhodnutí samého,
 - b) doklad o tom, že účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno a jednání se nezúčastnil, byl podle právního řádu dožadující strany včas a řádně obeslán,
 - c) ověřený překlad písemností uvedených pod písmeny a) a b), jakož i překlad žádosti, nebyla-li sepsána v jazyku dožádané strany.
3. Žádost o výkon rozhodnutí může být podána současně se žádostí o jeho uznání.

Čl.27

1. Justiční orgány dožádané strany projednají žádost o uznání rozhodnutí a vykonají je podle vlastního právního řádu kromě těch jeho ustanovení, která jsou v rozporu s touto smlouvou.
2. Justiční orgán, který žádost o uznání a výkon rozhodnutí projednává, se omezí na zjištění, zda byly splněny podmínky uvedené v člancích 25 a 26; v kladném případě rozhodnutí vykoná.

Uzbekistán - (č. 133/2003 Sb. m. s.)

Čl.50 Předmět uznání a výkonu rozhodnutí

Smluvní strany za podmínek stanovených v této smlouvě uznávají a vykonávají tato pravomocná rozhodnutí vydaná na území druhé smluvní strany:

1. rozhodnutí justičních orgánů v občanských věcech, včetně soudem schválených smírů v těchto věcech a notářských listin v občanských věcech;
2. rozsudky soudů v trestních věcech v části týkající se náhrady škody způsobené trestným činem;
3. rozhodnutí arbitrážních soudů;
4. rozhodnutí soudů o náhradě nákladů řízení.

Čl.51

Uznání rozhodnutí, která nevyžadují výkonu

1. Pravomocná rozhodnutí vydaná justičními orgány jedné smluvní strany, která svou povahou nevyžadují výkonu, jsou na území druhé smluvní strany uznávána za podmínky, že:
 - 1.1. justiční orgány dožádané smluvní strany nevydaly dříve v této věci rozhodnutí, které nabylo právní moci;
 - 1.2. věc podle této smlouvy, a v případech touto smlouvou neupravených, podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno, nespadá do výlučné pravomoci justičního orgánu této smluvní strany.
2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se vztahují i na rozhodnutí o poručenství a opatrovnictví.

Čl.52 Návrh na nařízení výkonu rozhodnutí

1. Návrh na nařízení výkonu rozhodnutí se podává u příslušného soudu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí vykonáno. Může být podán i soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. Tento soud zašle návrh soudu, který je příslušný o návrhu rozhodnout.
2. K návrhu se připojí:
 - 2.1. rozhodnutí nebo jeho ověřený opis, jakož i potvrzení o nabytí právní moci a vykonatelnosti, nebo o vykonatelnosti před nabytím právní moci, pokud to nevyplývá ze samotného rozhodnutí;
 - 2.2. potvrzení o tom, že strana, proti které bylo rozhodnuto a která se řízení nezúčastnila, byla řádně a včas předvolána k soudu a v případě procesní nezpůsobilosti byla řádně zastoupena;
 - 2.3. doklad o částečném splnění rozhodnutí v době jeho zaslání, jestliže bylo částečně splněno;
 - 2.4. doklad o tom, že se strany dohodly na smluvní pravomoci.
3. Návrh na nařízení výkonu rozhodnutí a jeho přílohy musí být opatřeny ověřeným překladem do jazyka dožádané smluvní strany nebo do ruského jazyka.

Čl.53 Způsob uznání a výkonu rozhodnutí

1. Soud, který rozhoduje o uznání a nařízení výkonu rozhodnutí, se omezí na zjištění, zda byly splněny podmínky stanovené touto smlouvou. V případě, že podmínky byly splněny, nařídí výkon rozhodnutí.
2. Způsob výkonu rozhodnutí se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území má být výkon proveden.
3. Náklady spojené s uznáním a výkonem rozhodnutí jsou navrhovateli (oprávněnému) uhrazeny podle právního řádu smluvní strany, jejíž orgán takové rozhodnutí vydal.
4. Pravomocná rozhodnutí justičních orgánů jedné smluvní strany, jakmile jsou uznána nebo je nařízen jejich výkon na území druhé smluvní strany, mají stejné právní účinky jako rozhodnutí vydaná vlastními justičními orgány.

Čl.54 Odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí

Uznání a výkon rozhodnutí uvedených v článku 50 může být odmítnut, jestliže:

1. podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, nenabýlo právní moci nebo není vykonatelné, s výjimkou rozhodnutí, která jsou vykonatelná před nabytím právní moci;
2. odpůrce se nezúčastnil řízení v důsledku toho, že jemu nebo jeho právnímu zástupci nebylo včas a řádně doručeno předvolání k soudu;
3. bylo již v téže věci a mezi týmiž účastníky na území smluvní strany, kde má být rozhodnutí uznáno a vykonáno, dříve vydáno pravomocné rozhodnutí nebo existuje uznané rozhodnutí soudu třetího státu, nebo jestliže justiční orgán této smluvní strany zahájil dříve řízení v této věci;
4. podle ustanovení této smlouvy a v případech touto smlouvou neupravených, podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno a vykonáno, je k řízení ve věci dána výlučná pravomoc jejího justičního orgánu;
5. chybí doklad o tom, že se strany dohodly na smluvní příslušnosti soudu;
6. podle právního řádu smluvní strany, jejíž soud rozhoduje o žádosti o uznání a výkon rozhodnutí, uplynula promlčecí lhůta pro podání návrhu na výkon rozhodnutí.

Vietnam – (98/1984 Sb.)

Čl.46

(1) Smluvní strany za podmínek stanovených v této smlouvě uznávají a vykonávají na svém území tato rozhodnutí justičních orgánů druhé smluvní strany:

- a) rozhodnutí o nárocích majetkové povahy ve věcech občanských, jakož i soudem schválené smíry v těchto věcech,
- b) rozhodnutí o náhradě škody přiznané v trestním řízení.

(2) [...]

Čl.47

(1) Rozhodnutí uvedená v článku 46 této smlouvy budou uznána a vykonána za podmínek, že:

- a) rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno;
- b) orgán, který rozhodnutí vydal, byl příslušný podle ustanovení této smlouvy nebo podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území se o uznání nebo výkon žádá;
- c) o téže věci mezi týmiž účastníky nebylo již dříve vydáno pravomocné rozhodnutí orgánem smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí vykonáno, nebo nebylo na území této smluvní strany uznáno pravomocné rozhodnutí orgánu třetího státu;
- d) rozhodnutí bylo vydáno na základě právního řádu určeného touto smlouvou;
- e) účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno, nebyl zbaven možnosti účastnit se řízení a v případě procesní nezpůsobilosti možnosti mít zástupce; předvolání nebo návrh na zahájení řízení mu byly doručeny do vlastních rukou;
- f) smluvní strana, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno, má za to, že uznání nebo výkon nenaruší její svrchovanost nebo bezpečnost nebo nebude v rozporu se základními zásadami jejího právního řádu.

(2) [...]

Čl.48

(1) Rozhodnutí vydaná justičními orgány jedné smluvní strany týkající se osobního stavu občanů druhé smluvní strany budou na jejím území uznána za podmínek stanovených v článku 47 této smlouvy. *(Pozn. Týká se českých státních občanů.)*

(2) O uznání rozhodnutí uvedených v odstavci 1 tohoto článku může žádat každý, kdo na tom má právní zájem.

Čl.49

Pravomocná rozhodnutí justičních orgánů jedné smluvní strany týkající se osobního stavu jejich občanů jsou platná na území druhé smluvní strany bez přezkoumání. *(Pozn. Týkalo by se pouze vietnamských státních občanů.)*

Čl.50

K uznání a nařízení výkonu rozhodnutí je příslušný justiční orgán smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Čl.51

(1) Návrh na uznání rozhodnutí nebo nařízení výkonu rozhodnutí může být podán přímo u justičního orgánu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno, nebo u orgánu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. V tomto případě bude návrh postoupen justičnímu orgánu druhé smluvní strany způsobem stanoveným v článku 3 této smlouvy.

(2) K návrhu se musí připojit:

a) ověřený opis rozhodnutí, opatřený doložkou právní moci a vykonatelnosti nebo předběžné vykonatelnosti, pokud právní moc, vykonatelnost nebo předběžná vykonatelnost nevyplývá z rozhodnutí samého;

b) ověřený doklad o tom, že účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno, byl k řízení řádně a včas obeslán a v případě procesní nezpůsobilosti řádně zastoupen;

c) ověřený překlad příloh uvedených pod písmeny a) a b) tohoto odstavce do úředního jazyka smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Čl.52

(1) Orgán rozhodující o uznání a výkonu rozhodnutí se omezí na zjištění, zda byly dodrženy podmínky uvedené v článcích 47 a 51 této smlouvy. Zjistí-li, že tyto podmínky byly splněny, rozhodnutí uzná nebo nařídí jeho výkon.

(2) Nestanoví-li tato smlouva jiný postup, justiční orgán, který rozhoduje o uznání a výkonu rozhodnutí, postupuje podle právního řádu svého státu.

Příloha č. 2
Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003
ze dne 27. listopadu 2003
o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských
a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES)
č. 1347/2000

PŘÍLOHA I
OSVĚDČENÍ UVEDENÉ V ČLÁNKU 39 TÝKAJÍCÍ SE ROZHODNUTÍ VE VĚCECH
MANŽELSKÝCH

1. Členský stát původu
2. Soud nebo orgán, který osvědčení vydal
 - 2.1 Název
 - 2.2 Adresa
 - 2.3 Telefon/fax/e-mail
3. Údaje o manželství
 - 3.1 Manželka
 - 3.1.1 Příjmení, jména
 - 3.1.2 Adresa
 - 3.1.3 Země a místo narození
 - 3.1.4 Den narození
 - 3.2 Manžel
 - 3.2.1 Příjmení, jména
 - 3.2.2 Adresa
 - 3.2.3 Země a místo narození
 - 3.2.4 Den narození
 - 3.3 Země, místo (pokud je k dispozici) a den uzavření manželství
 - 3.3.1 Země uzavření manželství
 - 3.3.2 Místo uzavření manželství (pokud je k dispozici)
 - 3.3.3 Den uzavření manželství
4. Soud, který vydal rozhodnutí
 - 4.1 Název soudu
 - 4.2 Sídlo soudu
5. Rozhodnutí
 - 5.1 Den
 - 5.2 Číslo jednací
 - 5.3 Druh rozhodnutí
 - 5.3.1 | Rozvod
 - 5.3.2 | Prohlášení manželství za neplatné
 - 5.3.3 | Rozluka
 - 5.4 Byl vydán rozsudek pro zmeškání?
 - 5.4.1 ne

5.4.2 ano⁷

6. Jména stran, kterým byla poskytnuta právní pomoc

7. Podléhá rozhodnutí dále opravným prostředkům podle práva členského státu původu?

7.1 Ne

7.2 Ano

8. Den nabytí právní moci v členském státě, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno

8.1 Rozvod

8.2 Rozluka

V ..., dne ... Podpis a/nebo razítko

⁷ Nutno přiložit listiny v čl. 37 odst. 2, tj. a) prvopis nebo ověřený opis písemnosti, která potvrzuje, že straně, která se k řízení nedostavila, byl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná obdobná písemnost, nebo b) jakoukoli písemnost, která dosvědčuje, že odpůrce rozhodnutí jednoznačným způsobem přijal.

Příloha č. 3**Nařízení Rady (ES) č. 1347/2000****ze dne 29. května 2000****o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských
a ve věcech rodičovské zodpovědnosti obou manželů k dětem****PŘÍLOHA IV**

Osvědčení uvedené v článku 33 týkající se rozhodnutí ve věcech manželských

1. Země původu ...
2. Soud nebo orgán, který osvědčení vydal
 - 2.1 Název ...
 - 2.2 Adresa ...
 - 2.3 Tel./fax/e-mail ...
3. Manželství
 - 3.1 Manželka
 - 3.1.1 Celé jméno ...
 - 3.1.2 Země a místo narození ...
 - 3.1.3 Datum narození ...
 - 3.2 Manžel
 - 3.2.1 Celé jméno ...
 - 3.2.2 Země a místo narození ...
 - 3.2.3 Datum narození ...
 - 3.3 Země, místo (pokud je známo) a datum uzavření manželství
 - 3.3.1 Země uzavření manželství ...
 - 3.3.2 Místo uzavření manželství (pokud je známo) ...
 - 3.3.3 Datum uzavření manželství ...
4. Soud, který vydal rozhodnutí
 - 4.1 Název soudu ...
 - 4.2 Sídlo soudu ...
5. Rozhodnutí
 - 5.1 Datum ...
 - 5.2 Číslo jednací/spisová značka ...
 - 5.3 Druh rozhodnutí
 - 5.3.1 | Rozvod
 - 5.3.2 | Prohlášení manželství za neplatné
 - 5.3.3 | Rozluka
 - 5.4 Bylo rozhodnutí vydáno v nepřítomnosti?
 - 5.4.1 ne

5.4.2 ano⁸

6. Jména stran, kterým byla poskytnuta právní pomoc ...

7. Lze proti rozhodnutí podat opravný prostředek podle práva členského státu původu?

7.1 ne

7.2 ano

8. Datum nabytí právního účinku v členském státě, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno

8.1 Rozvod ...

8.2 Rozluka ...

V ... dne ... | Podpis nebo razítko |

⁸ Nutno přiložit listiny v čl. 32 odst. 2, tj. a) originál nebo ověřenou kopii písemnosti, která potvrzuje, že straně, která se k řízení nedostavila, byl doručen návrh na zahájení zahajuje řízení nebo jiná rovnocenná písemnost, nebo b) jakoukoli písemnost, která dosvědčuje, že odpůrce rozhodnutí jednoznačně přijal.

Příloha č. 4

Nařízení Rady (ES) č. 1347/2000

ze dne 29. května 2000

o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti obou manželů k dětem

KAPITOLA II PŘÍSLUŠNOST

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 2

Rozvod, rozluka a prohlášení manželství za neplatné

1. Ve věcech týkajících se rozvodu, rozluky nebo prohlášení manželství za neplatné jsou příslušné soudy členského státu,

a) na jehož území

- mají manželé obvyklé bydliště, nebo
- měli manželé poslední obvyklé bydliště, pokud zde jeden z nich ještě bydlí, nebo
- má odpůrce obvyklé bydliště, nebo
- v případě společného návrhu má alespoň jeden z manželů obvyklé bydliště, nebo
- má navrhovatel obvyklé bydliště, kde bydlel nejméně jeden rok bezprostředně před podáním žádosti, nebo
- má navrhovatel bydliště, kde bydlel nejméně šest měsíců bezprostředně před podáním návrhu a zároveň je buď státním příslušníkem tohoto členského státu, nebo v případě Spojeného království a Irska zde má svůj "domicile";

b) jehož státními příslušníky jsou oba manželé nebo, v případě Spojeného království a Irska, se jedná o zemi "domicilu" obou manželů.

2. Pro účely tohoto nařízení se "domicile" vykládá podle právních systémů Spojeného království a Irska.

[...]

Článek 5

Protinávrh

Soud, u něhož probíhá řízení na základě článků 2 až 4, je rovněž příslušný přezkoumat protinávrh, pokud spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení.

Článek 6

Změna rozluky na rozvod

Aniž je dotčen článek 2, je soud členského státu, který vydal rozhodnutí o rozluce, rovněž příslušný změnit toto rozhodnutí na rozvod, pokud to právní předpisy tohoto členského státu umožňují.

Článek 7

Výlučná povaha příslušnosti podle článků 2 až 6

Manžel, který

a) má obvyklé bydliště na území některého členského státu

nebo

b) je státním příslušníkem některého členského státu nebo, v případě Spojeného království a Irska, má v některém z těchto států svůj "domicile",

může být žalován v jiném členském státě pouze podle článků 2 až 6.

Článek 8

Zbytková příslušnost

1. Pokud není žádný soud některého členského státu příslušný podle článků 2 až 6, určí se příslušnost v každém členském státě v souladu s právními předpisy tohoto státu.

2. Proti odpůrci, který nemá obvyklé bydliště a není ani státním příslušníkem některého členského státu, ani v případě Spojeného království a Irska nemá na území některého z těchto členských států svůj "domicile", může kterýkoli státní příslušník některého členského státu, který má obvyklé bydliště na území jiného členského státu, využít stejně jako státní příslušník tohoto státu pravidla pro určení příslušnosti platná v tomto státě.

Příloha č. 5**Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003****ze dne 27. listopadu 2003****o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských
a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES)
č. 1347/2000**KAPITOLA II
PŘÍSLUŠNOST

ODDÍL 1

Rozvod, rozluka a prohlášení manželství za neplatné

Článek 3

Obecná příslušnost

1. Ve věcech týkajících se rozvodu, rozluky nebo prohlášení manželství za neplatné jsou příslušné soudy toho členského státu,

a) na jehož území

- mají manželé obvyklé bydliště, nebo
- měli manželé poslední společné obvyklé bydliště, pokud zde jeden z nich ještě bydlí, nebo
- má odpůrce bydliště, nebo
- v případě společného návrhu na zahájení řízení má alespoň jeden z manželů obvyklé bydliště, nebo
- má navrhovatel obvyklé bydliště, v němž bydlel nejméně jeden rok bezprostředně před podáním návrhu na zahájení řízení, nebo

- má navrhovatel obvyklé bydliště, v němž bydlel nejméně šest měsíců bezprostředně před podáním návrhu na zahájení řízení, a zároveň je buď státním příslušníkem tohoto členského státu, nebo, v případě Spojeného království a Irska, zde má "domicil";

b) jehož státními příslušníky jsou oba manželé nebo, v případě Spojeného království a Irska, se jedná o zemi "domicilu" obou manželů.

2. Pro účely tohoto nařízení se pojem "domicil" vykládá podle právních řádů Spojeného království a Irska.

Článek 4

Protinávrh

Soud, u něhož probíhá řízení na základě článku 3, je rovněž příslušný rozhodovat o protinávrhu, pokud spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení.

Článek 5

Změna rozluky na rozvod

Aniž je dotčen článek 3, je soud členského státu, který vydal rozhodnutí o rozluce, rovněž příslušný změnit toto rozhodnutí na rozvodové, pokud to právní předpisy tohoto členského státu umožňují.

Článek 6

Výlučná povaha příslušnosti podle článků 3, 4 a 5

Manžel, který

a) má obvyklé bydliště na území některého členského státu nebo

b) je státním příslušníkem některého členského státu nebo, v případě Spojeného království a Irska, má v některém z těchto států "domicil",

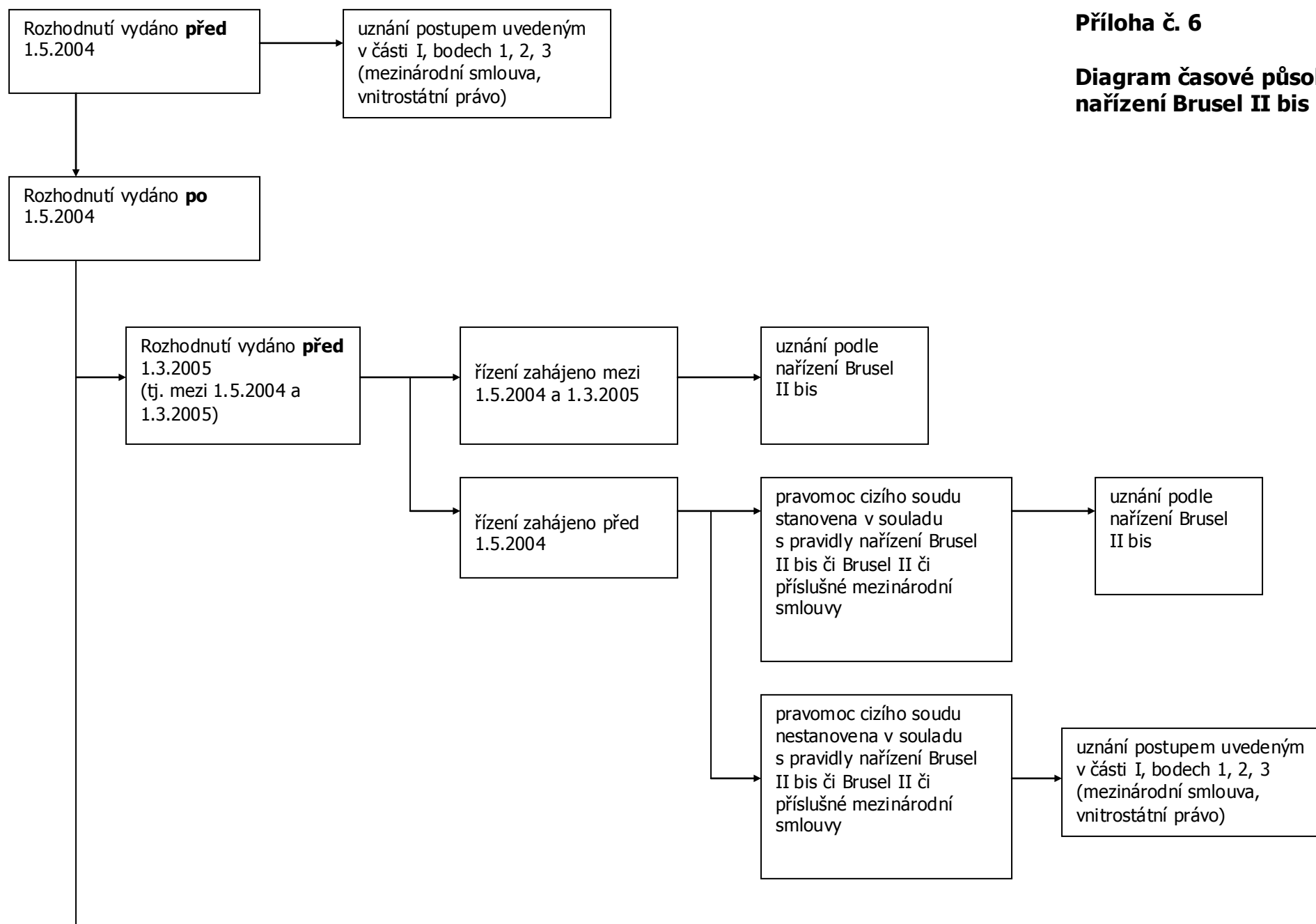
může být v jiném členském státě žalován pouze podle článků 3, 4 a 5.

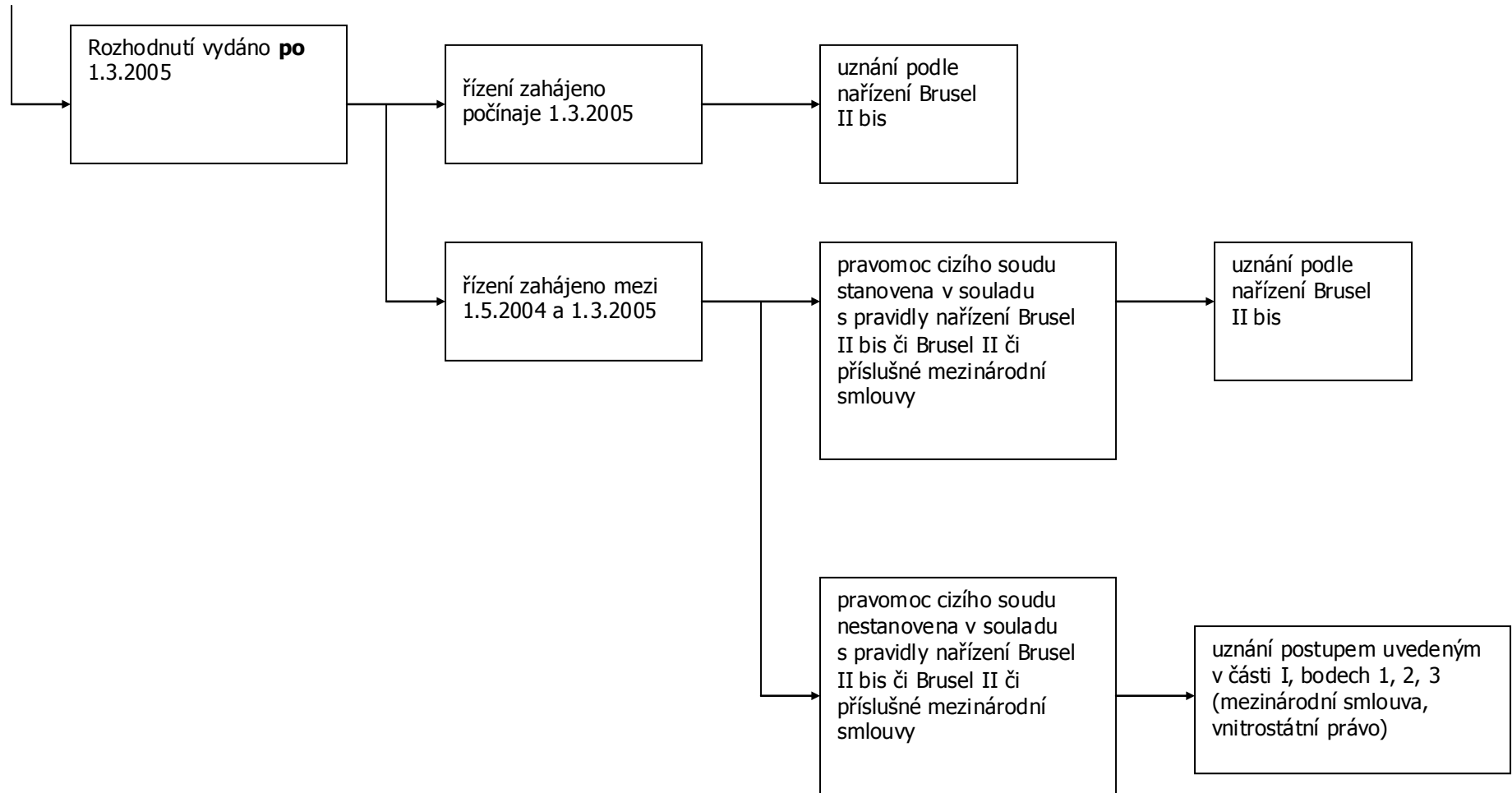
Článek 7

Zbytková příslušnost

1. Není-li žádný soud některého členského státu příslušný na základě článků 3, 4 a 5, určí se příslušnost v každém členském státě v souladu s právem tohoto státu.
2. Proti odpůrci, který nemá obvyklé bydliště na území některého členského státu a není ani státním příslušníkem některého členského státu nebo, v případě Spojeného království a Irska, nemá na území některého z těchto členských států "domicil", může kterýkoli státní příslušník některého členského státu, který má obvyklé bydliště na území jiného členského státu, využít stejně jako státní příslušník tohoto státu pravidla pro určení příslušnosti platná v tomto státě.

Příloha č. 6

Diagram časové působnosti
nařízení Brusel II bis

Pozn.: Pro uznání rozhodnutí z Bulharska či Rumunska je nutno místo data 1.3.2005 dosadit datum 1.1.2007, neboť až od tohoto data vstoupilo nařízení Brusel II bis v účinnost pro tyto dva členské státy

Příloha č. 7

Přehledná pomůcka k uznávání soudních rozhodnutí ve věci rozvodu, rozluky nebo prohlášení manželství za neplatné vydaných v cizině

(Pozor: Informace jsou pouze orientační. Přehledy států jsou aktuální k 1.3.2011)

1) Rozhodnutí vydáno v jiném členském státě EU (s výjimkou Dánska), spadá do časové působnosti nařízení č. 2201/2003 (nařízení Brusel II bis) (pro posouzení časové působnosti viz diagram v příloze č. 6)

- pro aktualizaci matričního záznamu bez zvláštního řízení před soudem
- zvláštní řízení o uznání před soudem lze na žádost dotčené osoby
- matričnímu úřadu předložit:
 - a) pravomocné rozhodnutí, případně jeho ověřenou kopii opatřené úředním překladem do českého jazyka a
 - b) osvědčení podle čl. 39 nařízení Brusel II bis, resp. čl. 33 nařízení Brusel II (osvědčení vydá soud, který vydal rozhodnutí; od předložení osvědčení lze za stanovených podmínek upustit).

2) Rozhodnutí vydáno ve smluvním státě Haagské úmluvy o uznávání rozvodů a zrušení manželského soužití (vyhl. č. 131/1976 Sb.) a nabylo právní moci po 11.7.1976, resp. po datu uvedeném u některých států

(Proložené a netučně uvedeny členské státy EU – uznávání dle Haagské úmluvy se uplatní pouze, neuplatní-li se uznávání dle nařízení Brusel II bis – viz bod 1. Dánsko neuvedeno mezi členskými státy, jelikož se pro něj nařízení Brusel II bis nepoužije.)

- pro aktualizaci matričního záznamu bez zvláštního řízení před soudem
- matričnímu úřadu předložit:
 - a) pravomocné rozhodnutí (s doložkou právní moci), případně jeho ověřenou kopii opatřené úředním překladem do českého jazyka, popř. náležitým ověřením
 - b) doklad o státním občanství ČR
 - c) potvrzení o bydlišti v době podání návrhu na rozvod
 - d) oddací list.

Austrálie - apostila

Dánsko - apostila

Egypt - superlegalizace

Estonsko - apostila

Finsko - apostila

Itálie - apostila

Kypr – osvobození od povinnosti ověřování (čl. 14 smlouvy 96/1983 Sb.)

Lucembursko - apostila

Nizozemsko - apostila

Norsko - apostila

Polsko (na rozvody od 24.6.1996) – osvobození od povinnosti ověřování (čl. 15 smlouvy 42/1989 Sb.)

Portugalsko - apostila

Slovenská republika – osvobození od povinnosti ověřování (čl. 4 smlouvy 209/1993 Sb.)

Švédsko - apostila

Švýcarsko (na rozvody od 17.7.1976) – osvobození od povinnosti ověřování (čl. 6 smlouvy 9/1928 Sb.)

Velká Británie - apostila

3) Rozhodnutí vydáno ve státě, s nímž má ČR uzavřenu dvoustrannou smlouvu, podle níž není nutno rozhodnutí o rozvodu uznávat Nejvyšším soudem ČR

(Proložené a netučně uvedeny členské státy EU – uznávání dle dvoustranné smlouvy se uplatní pouze, neuplatní-li se uznávání dle nařízení Brusel II bis – viz bod 1.)

→ pro aktualizaci matričního záznamu bez zvláštního řízení před soudem

→ matričnímu úřadu předložit:

- pravomocné rozhodnutí (s doložkou právní moci), případně jeho ověřenou kopii opatřené úředním překladem do českého jazyka

Albánie - (č. 97/1960 Sb.)

Bělorusko - (č. 95/1983 Sb.)

Gruzie - (č. 95/1983 Sb.)

Kyrgyzstán - (č. 95/1983 Sb.)

Maďarsko - (č. 63/1990 Sb.)

Moldavsko - (č. 95/1983 Sb.)

Mongolsko - (č. 106/1978 Sb.)

Polsko - (č. 42/1989)

Rusko - (č. 95/1983 Sb.)

Slovensko - (č. 209/1993 Sb.)

Ukrajina – (č. 123/2002 Sb. m. s.)

4) Nepoužije-li se žádný z výše uvedených způsobů, uznává se cizí rozhodnutí, je-li alespoň jeden z účastníků státní občan ČR, v řízení před Nejvyšším soudem ČR.

→ Bližší informace k tomuto řízení jsou dostupné na internetových stránkách Nejvyššího soudu ČR v sekci „Rozhodovací činnost – Průvodce řízením“.

→ Takto se postupuje i když existuje dvoustranná smlouva o právní pomoci, podle níž se rozhodnutí o rozvodu manželství uznávají ve zvláštním řízení (dvoustranná smlouva stanoví konkrétní podmínky uznání, jakož i listiny, které je nutno předložit – viz též příloha 1c).